

Social-Demokraten

FRIHED

LIGHED

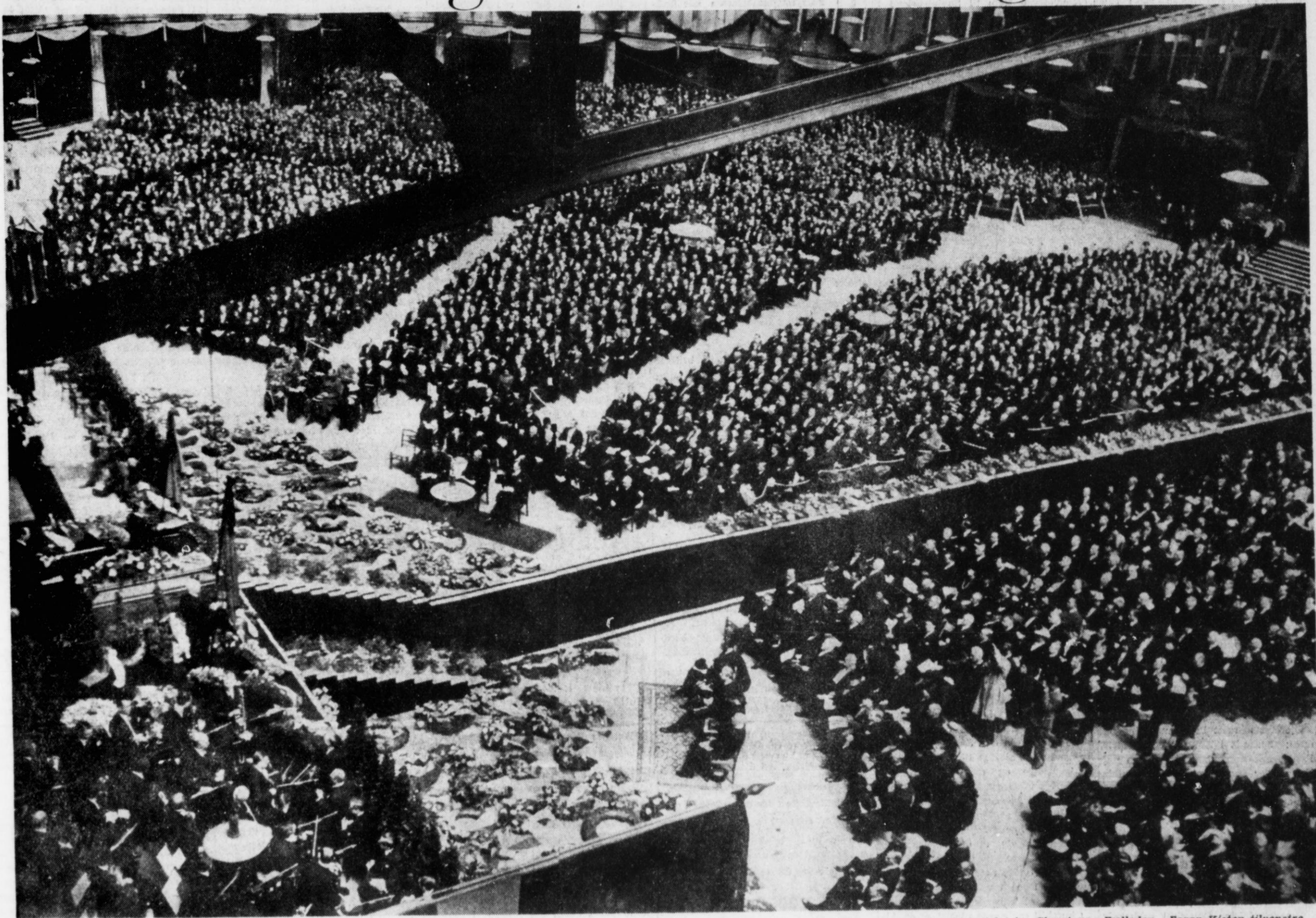
BRODESKAB

Nr. 130

København, Mandag den 11. Maj 1942

71. Aarg.

Et Folk i Sorg ved en Høvdings Baare.

I FORUM Et Billede taget fra Forums Tag ud over den vældige Forsamling. Tilvenstre ses Kisten med Fanevagnen. Den ene af Fanerne var den historiske fra Slaget paa Fælleden. Foran Kisten tilvenstre for den brede Løber sidder Kongen, Kronprinsen og Prins Knud. Til højre for Løberen: Staunings Efterladte.

Største Sørgehøjtidelighed, Hovedstaden har oplevet

Fra Kongeslot til Udmarkshus viste Folket sin Sorg over Staunings Død.

STATSMINISTER STAUNING's Bisættelse blev den mest storstilede Sørgehøjtidelighed, København har oplevet. Det var et helt Folk, der viste sin bortgangne Fører den sidste Ære.

Sorg og Alvor prægede Ansigterne som paa den Dag, Dødsbudskabet kom. Menneskemængden, Tusinder og atter Tusinder, der mødte for at hilse Staunings Baare, Flagene, der vajede paa halv Stang i Majdagens Sol, og Sørgehøjtideligheden i Forum, hvor hele Landets Befolkning var repræsenteret, og hvor der blev givet uforglemmelige Udtryk for dansk og nordisk Samling — alt dette skabte en Højtidelighed, den bortgangne Folkehøvding værdig.

Vi refererer i det følgende Højtideligheden i Forum og Sørgetoget gennem Byen.

Sørgehøjtideligheden

Forums Kæmpehal var smykket med Sørgeflor og med Dannebrogflag, som dannede den smukkeste og værdigste Ramme om Højtideligheden.

Paa den brede Forhøjning i Hallens

vestlige Side stod Staunings lyse Egetræs-Kiste, dækket af Blomster i Landets Farver, hvide Kalaer og dybrøde Roser, Tribunens Fod og Hallens Midtergang dækkedes af prægtige Kranse og Blomsterdekorationer.

Allerede en halv Time før Sørgehøjtidelen skulde begynde, var de fleste af Pladserne i den store Hal besat af Følget, Repræsentanter for Staten og dens Institutioner, Arbejderbevægelsens Organisationer og for den øvrige Be-

folkning, hvis Ønske det var at deltage i Højtideligheden, men som maatte nøjes med at møde ved Stedfortrædere blandt de 8000 Mennesker, som Hallen kunde afgive Pladser til.

I Rækkerne nærmest Terrassen sad til venstre Medlemmerne af Rigsdagspartiernes Samarbejdsudvalg, længere til højre de udenlandske Magters Gesandter, Rigsdagens Præsidium og den danske Regerings Medlemmer. De reserverede Pladser i Rækkerne bagved optoges af Rigsdagens Medlemmer, Organisationernes Repræsentanter og Delegerede for Ministerierne og Statens øvrige Embedsmænd.

Paa Tribunen til højre for Baaren havde Det kongelige Teaters Kor og til venstre Københavns Koncertforening Plads.

Kl. 13.15 holdt Arbejdernes Fane deres Indtog. Forsamlingen rejste sig under det halve Hundrede røde Faners Opmarch. De flankerede Kisten paa begge Sider. Nærmest den vajede Fanerne fra Staunings Fagforening, Cigarsortererne, og fra hans Vælgerforening, Københavns 2. Kreds, samt Socialdemokratiets afblegede historiske Fane fra Fælleden 1872, alle smykkede med Sørgeflor.

Kl. 13.30 ankom Kongen, Kronprinsen og Prins Knud, der modtoges ved Ind-

gangen af Statsminister Buhl, Departementschef Andreas Møller, Partiformand Alsing Andersen og af Staunings to Sønner og ledsagedes af dem op gennem Hallens Midtergang. Det saas, at Kongen var stærkt bevæget. Forsamlingen rejste sig og blev staaende, til Kongen, Kronprinsen og Prinsen havde indtaget deres Pladser ved Tribunen nærmest til højre for Kisten. Forinden var alle andre Siddeplad-

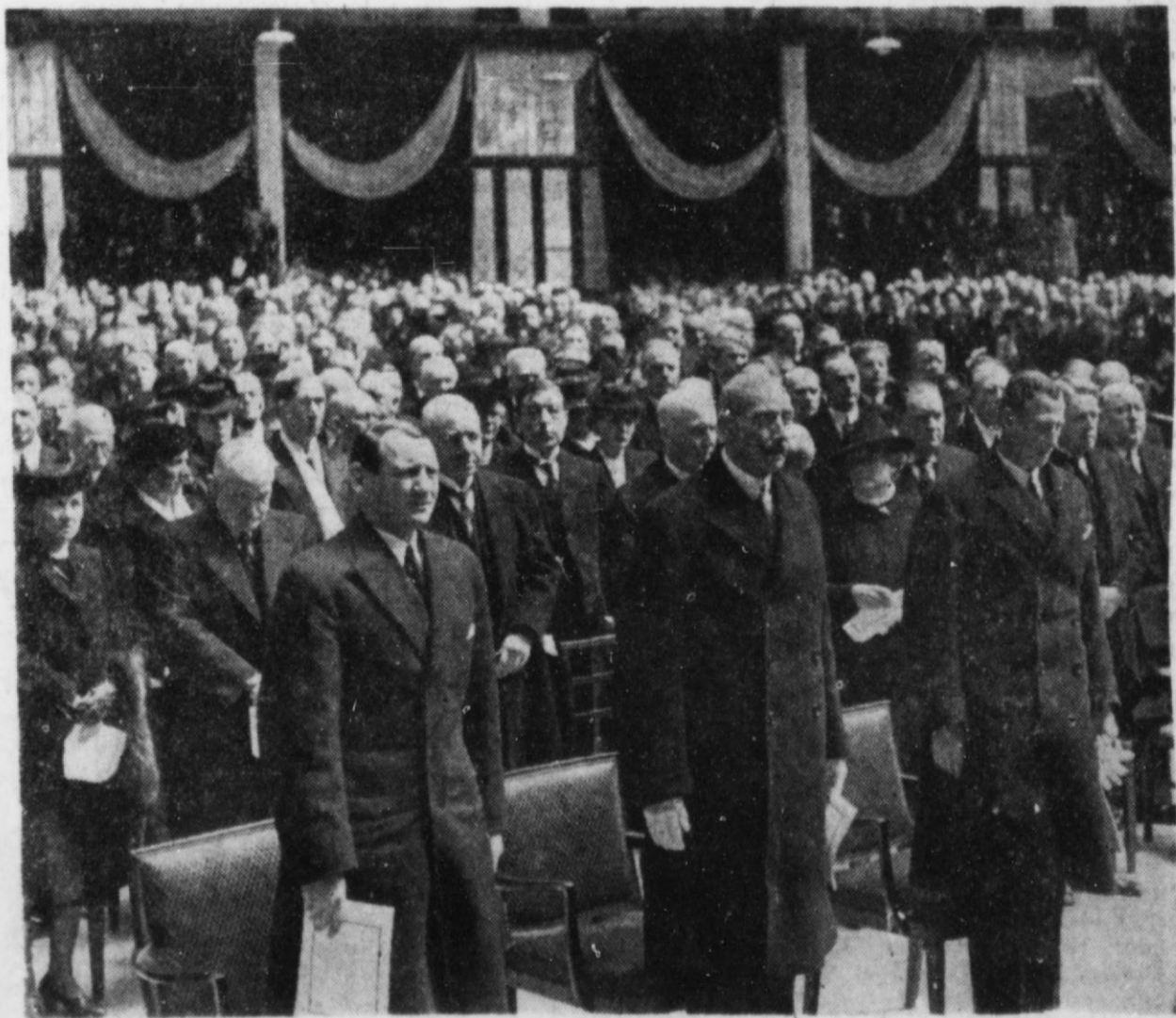
ser i Hallen besat og Dørene lukkede, og nu indleddes Sørgehøjtideligheden med Københavns Koncertforenings Udførelse af Griegs dejlige Komposition „Vaaren“, hvis blide Toner, der steg til Vaarbrus og atter smeltede hen, fyldte det mægtige Rum.

Saa rejste Statsminister Buhl sig fra sin Plads, gik ad de faa Trin op paa Tribunen, standsede ved Baaren og hilste den med bøjet Hoved, besteg derpaa

den med sort betrukne Talerstol og faldt fra den over Kisten ud til Forsamlingen i den store Hal, i hvis fjerneste Krog hvert enkelt af Ordene i hans smukke Tale høstes.

Ved Slutningen af Taleren rejste Forsamlingen sig som Tilslutning til Ordene og til Ære for Staunings Minde. Dette var ogsaa Tilfældet efter de følgende Mindetaler, der blev holdt.

(Fortsættes Side 3.)

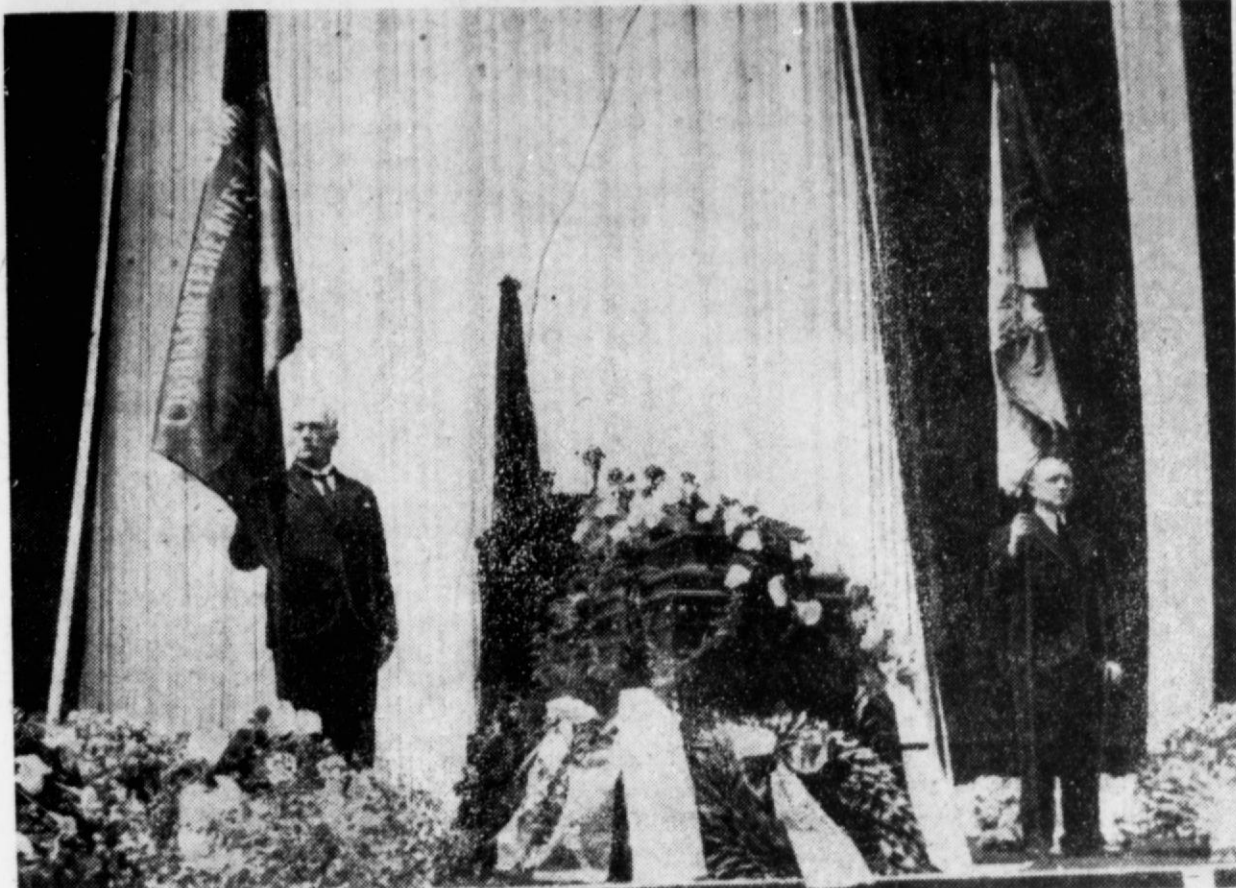
Æret være Thorvald Staunings Minde. — Forsamlingen har rejst sig ved Afslutningen af Statsminister Buhls Tale. Forrest Kronprinsen, Kongen og Prins Knud og bag disse Ministeriets Medlemmer.

KRONIKEN

Redaktør J. C. Pedersen skriver om Sammenhængen mellem Ejendomspriser og Gæld i Landbruget. Se Side 10.

Staunings Bisættelse.

(Fortsat fra Forsiden.)

Baaren flankeret til højre af den gamle Fane fra Slaget paa Nørre Fælled og til venstre Cigarsorterernes Fagforenings Fane.

Stauning vilde et jævner, friere og lysere Danmark.

Statsminister Buhls Ord ved sin Forgængers Baare.

Statsminister Buhl udtalte:

— I en alvorstung Tid er Thorvald Stauning segnet midt i sin Gerning, og det danske Folk har derved lidt et smerteligt Tab. Omkring hans Baare samles nu med vor Konge Tusinder af Danske for at bringe en sidste Hilsen og vise ham den Hæder, vi er hans Livsværk skyldige. Ogsaa Repræsentanter for vore Nabolande og for andre Stater er kommet til Stede for at ære hans Minde og give synligt Udtryk for den Delagtelse, hans Død har vakt uden for Landets Grænser.

Thorvald Stauning meldte sig i de unge Aar som ivrig Deltager i Arbejdet inden for de faglige Organisationer og det politiske Liv, og da han i 1906 blev valgt til Medlem af Folketinget, stod han allerede fremme i Forgrunden blandt Arbejderbevægelsens betroede Mænd. Paa Rigsdagen kom han hurtigt til at indtage en ledende Stilling, og han blev i 1910 valgt til Formand for den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe. Sin Ministergerning begyndte Stauning som Minister uden Portefølje i Ministeriet Zahle i Aarene fra 1916 til 1920, og derefter har han fra 1924 til 1926 og atter siden 1929 beklædt Posten som Statsminister i et Tidsrum af ialt 15 Aar.

I Ministeriet Zahle fik han i 1918 overdraget Ledelsen af en Række sociale Sager, og han var i sit første Ministerium selv Minister for Industri, Handel og Søfart, medens han i sit andet Ministerium i Tiden inden 1935 først var Minister for Søfart og Industri, og derefter Forsvarsminister. Under hans andet Ministerium blev Grønlands Styrelse henlagt under Statsministeriet, der ogsaa blev det centrale Ministerium for Færgerne. Stauning omfattede begge disse Landsdele med stor Kærlighed og Interesse. Tungt folte han Afbrydelsen af Forbindelserne, og med Længsel saa han hen til den Dag, da disse atter kunde genoptages.

Den Menneskealder, hvori Thorvald Stauning har deltaget i offentlig Virksomhed, hører til de mest bevægede Tidsafsnit i vor politiske Historie. Det var i den forrige Verdenskrigs vanskelige Aar, at han første Gang blev Minister, derefter fulgte Krigens haarde Efterdønninger, og nu ved hans Død hvilede Byrderne tungere paa hans Skuldre end nogensinde før. Store Krav blev stillet til ham, men han ejede i sin stærke og levende Personlighed et lykkeligt Fond af de Egenskaber og Forudsætninger, hvorpaa Evnen til Førskab i Politik beror.

Stauning havde sin Rod i den danske Arbejderbevægelse, og han bevarede med den Trofasthed, der var et fremtrædende Træk i hans Karakter, den stærke og varme Samfølelse med Arbejderne og andre Smaakaarsfolk Livet igennem. Men Ensidighed læa ham fjernt. Han var Realiteternes Mand og søgte gerne Samarbejde, hvor der var Mulighed for Resultater, som han ansaa for betydningsfulde. I det daglige Arbejde i Regeringen og paa Rigsdagen gav hans politiske Erfaring, hans klare Overblik og rolige Omdømme ham en

Sikkerhed i Holdning, som indgød Tryghed og Respekt.

Der boede i Stauning den Magtvilje, som er Statsmandens Særkende, men han søgte ikke Magten blot for at eje den. Han vilde tjene sit Land, han vilde se det gro omkring sig, og han lagde hele sin sunde Styrke ind i Arbejdet for at føre den demokratiske Udvikling videre frem.

Det var ikke blot de materielle Livsvilkkaar, han havde for Øje. Han var Skole og Videnskab, Kultur og Kunst en god Mand, han værnedes om den danske Naturs Skønhed og Særpræg, og han tog med Glæde Del i Arbejdet for at skaffe den jævne Befolkning Adgang til Skov og Strand og Dyreliv.

Stauning vilde et jævner, friere og lysere Danmark, men han vilde ogsaa et Danmark, hvor alle staa sammen om de fælles folkelige Værdier, og derfor satte han hele sin Autoritet ind paa at bringe den danske Arbejderbevægelse i Samklang med dansk Tankegang og dansk Indstilling. Det er Stauning, det først og fremmest maa regnes til Ære, at Arbejderne ikke nu som forhen skiller sig ud fra det svrige Samfund, men føler sig som et levende Led af den danske Nation.

Stauning fremhævede altid Betydningen af et forstaaende Samvirke med andre Nationer. Opretholdelsen af et godt Naboforhold til Tyskland har altid ligget ham paa Sinde, og han var en ivrig Deltager i det nordiske Samarbejde. Mange er de Bessg, han har aflagt i Finland, i Norge og i Sverige, og ogsaa hans Rejser til Island, hans Loyaltet over for den med Island truffene Ordning og hans Anerkendelse af den Udvikling, Landet er undergaaet som selvstændig Stat, er velkendt.

Bedømmelsen af de enkelte Faser i en stor Politikers Gerning vil altid være forskellig, og det gælder ogsaa for Stauning. Men alle vil være enige om, at han i Kraft af sin fremragende politiske og menneskelige Egenskaber nød en enestaaende Tillid inden for alle Dele af Befolkningen. Det var denne Tillid til hans kloge og sikre Føring, der gjorde ham til det danske Folks politiske Samlingsmærke, da Krigens Begivenheder ramte vort Land, og naar denne Tids Historie skal skrives, vil det blive Stauning til uvisnelig Hæder, at han i sin dybe Kærlighed til Fædrelandet kaldte paa denne Samling, og at hans Stilling i Nationen var saa stærk, at hans Ønske villigt blev fulgt.

Nu er Thorvald Staunings Livsbane brudt paa en Tid, da han mindst kunde undværes. Da Meddelelsen om hans Død kom, lod Kongen Flagene hejse halvt og gav derved et smukt Udtryk for det Tillidsforhold, der bestod mellem ham og hans prøvede Rådgiver igennem de mange Aar.

I Dag hædrer Staten ved denne Bisættelse Staunings Minde. Fra Hundrederusinder Landet over gaar Tankerne nu til hans Baare, og Vemod fylder danske Sind.

Stor er vor Sorg — stor er ogsaa vor Taknemlighed.

Vi takker dig, Thorvald Stauning, for Gerningen, du har øvet til Folkets Gavn, Trofast var du i dit Kald, redelig i al din Færd, for Danmark vilde du altid det bedste.

Æret være i Nutid og Fremtid dit Minde.

Hovedstadens Tak.

Overborgmester Viggo Christensen's Farvel til Ungdomsvennen.

Nu talte Københavns Overborgmester Viggo Christensen:

— Paa Hovedstadens Vegne bringer jeg vor afdøde Statsminister Hovedstadens sidste Hilsen og Hyldest forbundet med en inderlig Tak for den store og aldrig svigtende Interesse, hvormed Th. Stauning gennem hele sit Liv omfattede Hovedstadens og dens store Befolkning, en Interesse, der i ganske særlig Grad var betonet af Lyst til at hjælpe der, hvor Sygdom, Trang og Arbejdsløshed ramte vor Befolkning.

Stauning var født og opvokset i København, udgaaet fra et Arbejderhjem,

OPGAAR DET HAR VI

BOCCIA-SPIL
3 1/2 Tommes Kugler Kr. 10.-
Legetøj, 2. Sal

CROME & GOLDSCHMIDT

Evt. uafhængede Lodsedler SÆLGES

Tirsdag à Kr. 2,10 hos de aut. Kollektører og i Hovedkollektionen

Laxegade 2 - Kbhvn. K. - C. 1290

VARELOTTERIET

og han kendte derfor til Bunds Vilkkaar for den daarligst stillede Del af Befolkningen. Sin Livsgerning begyndte han som Arbejder i vor By og blev dybt grebet af Tidens Arbejderbevægelse. Med hele sin Sjæls Styrke satte han sine rige Kræfter ind paa Arbejderbevægelsens Rejsning og i Kampen for Bevægelsens Idé: bedre Forhold for den store Befolkning og et nyt og bedre Samfund.

Det er uopdøvet for mig at omtale, i hvilken Grad hans Gerning lykkedes. Hans Bisættelse i Dag bærer tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, i hvilken Grad han blev Arbejdernes store og betroede Fører, der ved sin fremragende Dygtighed, Retfærdighedssans og politiske Evne blev en af den danske Nations Stormænd.

I Staden København var han Medlem af Borgerrepræsentationen i 12 Aar, fra 1913—1925, deraf de sidste 5 Aar som Borgerrepræsentationens Formand, Byens højeste Tillidshverv.

Han øvede i Byens Styrelse en betydelig Indsats, der navnlig vil mindes ved hans Andel i Skoleordningen af 1919. Men han vandt sig ogsaa, uanset Partirammer, en Vennekreds, der med Beundring fulgte hans Gerning, baaret som den var af en usædvanlig stor Arbejdsevne, af Intuition og af Fremsyn.

Jeg følger Trang til at fremhæve, at Th. Stauning ikke glemte Hovedstaden, efter at han var blevet Statsminister. Han var altid parat med Raad og Vejledning. Personligt tog han Initiativet

til de Fredningsbestræbelser og Ejendomsbø, som tager Sigte paa at skaffe Befolkningen forøget Adgang til Skov og Strand, navnlig til Øresunds Kyst. Smukkere Vidnesbyrd kan ikke gives for, at han endnu huskede, hvor svært det var for den store Hovedstadsbefolkning at finde Rekreative steder i Hvile- og Fritiden.

Th. Staunings Forbindelse med Børnenes Kontor, og andre veigørende Institutioner er ligeledes Kendsgerninger, der taler smukt om hans vedvarende Interesse for Hovedstaden og den fattigste Del af dens Befolkning.

Hovedstaden staa saaledes i stor Taknemlighedsgæld til Statsminister Th. Stauning, og jeg følger mig sikker paa at være i Overensstemmelse med den københavnske Befolkning, naar jeg bringer ham en inderlig Tak for det Arbejde, han har udført for vor By, og for den Interesse, han altid har vist Hovedstaden.

Personligt følger jeg, at Ord siger saalidt ved denne Lejlighed, thi det er saavanskeligt paa rette Maade at faa sagt Tak for alt det, der skyldtes Th. Stauning Tak for.

Det er tungt at skulle sige det sidste Farvel til en Ven og Kammerat, som man har været i godt Samarbejde med siden sin Ungdom.

Tak for din store og rige Gerning, kære Stauning.

Tak fra Hovedstaden for alt, hvad du var for den.

Æret være dit Minde!

Hans Minde vil leve æret i Norden.

Sveriges Statsminister og Finlands Socialminister tolker deres Sorg ved Staunings Død.

Sveriges Statsminister, Per Albin Hansson, traadte derefter frem for at tolke det svenske Folks Sorg over Staunings Død og ære hans Minde.

— Ved Statsminister Staunings Baare, sagde Per Albin Hansson, frembærer jeg den svenske Regerings Hyldest til en af Danmarks store Mænd og en Forgrundsskikkelse i Norden.

Gennem Tiderne har Fællesskabsfølelsen mellem Nordens Folk vokset sig stærk og dannet Grundlaget for et intimt Samarbejde, som kunde finde Sted uden Indtrængning i den nationale Frihed og Selvbestemmelsesret. Ikke mindst mellem Danmarks og Sveriges Folk er udviklet et Forhold af uforfalsket Venskab og godt Samarbejde. Dette er et Værk ikke alene af nogle faa fremsynede Mænds og Kvinders

Indsats. Det nordiske Fællesskab former sig for mig som et Net med Millioner af Traade, som løber mellem Mennesker af samme Stamme, med ensartet Sprog og en sideløbende Rets- og Kulturodvikling. Traade, som faar Hjertet til at slaa i Takt og i Vilje til at virke i samme Retning. Men det har været og er af den største Betydning for Venskabet og Samarbejdet, at Perner, som Folket paa en særlig Maade samler sig om, og som bliver Førere og Høvdinger, er dybt overbevist om Betydningen af, at Venskabet plejes og Samarbejdet udvikles.

For Thorvald Stauning var den nordiske Fællesskabsfølelse levende, den prægede hans Gerning, og han stoledes til det sidste paa dens Bestaan og paa den bindende og opbyggende Kraft. Særlig viste han Interesse og Venskab

for Sverige. Vi Svenske vil bevare dette i taknemligt Minde, og det svenske Folk deltagende varmt i den Landesorg, som nu hviler over Danmark.

At de indenfor det socialdemokratiske Parti og Fagbevægelsens organiserede Arbejdere særlig vil hædre Thorvald Staunings Minde, er forstaaeligt under Hensyn til den Stilling, han gennem Aartier har haft indenfor den nordiske Arbejderbevægelse. Stauning har ikke alene paa en glimrende Maade opretholdt den Kontakt, som allerede fra Begyndelsen knyttedes mellem Arbejderorganisationerne i vore Lande, og gennem hvilken vi andre fra Danmark har modtaget saa mange ansporende og belærende Impulser. Da han allerede i sine unge Aar fik en ledende Stilling indenfor Bevægelsen og derefter i mere end 40 Aar beholdt denne, er han ogsaa blevet en Formidler mellem ældre og yngre Generationer. I de senere Aar repræsenterede han som ingen anden Kontinuiteten i det nordiske Samarbejde mellem Arbejderorganisationerne.

Som Formand i den nordiske Samarbejdskomité indenfor Arbejderbevægelsen og i Sveriges socialdemokratiske Arbejderparti vil jeg gerne gøre mig til Talsmand for den Følelse af dyb Taknemlighed, som Arbejdets Mænd og Kvinder nærer for Staunings uvurderlige og, naar Talen er om Sociallovgivningen, banebrydende Indsats for deres Stræben mod menneskeværdige Livsforhold.

Efter en lang og frugtbringende Gerning er Thorvald Stauning nu gaaet over Livets Grænse. Men hans Minde vil leve og leve æret i Norden.

Stauning tilhørte hele Nordens Arbejderbevægelse.

Finlands Socialminister, Fagerholm, udtalte:

Finlands Regering bevidner gennem mig sin varmeste Delagtelse i den store Sorg og det Tab, Danmark har lidt ved Statsminister Staunings Bortgang.

Vi følger dybt, at Danmark midt i en Alvorstid har mistet en førende Statsmand med dyb Rod i det danske Folk. Ved Staunings Baare ønsker Finlands Regering at bevidne, at hans Bortgang ogsaa i Finland virker knugende. Vi ved, at den nordiske Samhørighedstanke har mistet en af sine mest trofaste Fortalere, det nordiske Samarbejde en af sine ypperste Venner.

Ogsaa Finlands Socialdemokrati og Fagforeningsbevægelse frembærer en Tak og et Farvel til Stauning, Arbejderhøvdningen. Den finske Arbejderbevægelse betragter Stauning som en Banebryder og Samfundsofbygger af sjældent Format. Hans livslange hengivne Virke for den danske Arbejderklasses sociale og økonomiske Fremgang har ogsaa sat sine Spor i vore Arbejdsmeto-

STAUNING-MINDE-FOTO

Enhver ærlig dansk Demokrat bør holde Billedet af Demokratiets store Fører levende i sin Erindring.

En stor Mand er gaaet bort. Hundrede-Tusinder maa med Taknemlighed tænke paa den Indsats, afdøde Statsminister Stauning har gjort for den danske Arbejder-Stand, ja for det danske Samfund i det hele taget. Derfor hører hans Billede ogsaa hjemme i ethvert demokratisk Hjem. Det bør hænge der som et Minde om ham, hvis Klogskab og Energi førte os frem til det demokratiske Danmark, vi alle er interesserede i at værne om, og føre frelst gennem Tidens Storme.

3⁸⁵ KRONER

(+ Porto og Emballage)

SEND DERES BESTILLING I DAG

Saa længe Oplag haves kan vi levere Stauning-Minde-Foto til ovenstaaende Pris, der — for at gøre det muligt for alle at skaffe sig dette Billede — er sat til den enestaaende billige Pris. Send derfor Deres Bestilling endnu i Dag, saa De er sikker paa at benytte denne enestaaende Chance

KLIP HER

Tryksag.

De bedes venligst pr. Efterkrav sende mig Stauning-Minde-Foto.

Størrelse I. Kr. 5.75.

Størrelse II. Kr. 3.85.

(Det ikke ønskede overstreges)

Navn _____

Adresse _____

Reservet Postvæsenet.

polyfoto

Frederiksberggade 11.

K.

Kan nedlægges afkrævet i Postbrevkasserne

310 c

der og Meninger. Stauning var dansk, men han tilhørte hele Nordens Arbejderbevægelse.

Fra finsk Arbejderverden gaar der i Dag mange taknemlige Tanker til Stauning og hans uforgængelige Livsværk.

Nu klang Tonerne af „I Østen stiger Solen op“, sunget af Det kongelige Teaters Kor under Ledelse af Syngemester Harald Agersnap.

Derefter talte Formanden for det politiske Samarbejdsudvalg, Folketingsmand A. M. Hansen, De samvirkende Fagforbunds Formand Laurits Hansen og det socialdemokratiske Partis Formand, Folketingsmand Alsing Andersen.

Han øvede en stor Gerning i sit Folk.

Formanden for det politiske Samarbejdsudvalg taler.

Formanden for Rigsdagspartierne Samarbejdsudvalg, Folketingsmand A. M. Hansen, udtalte:

— Budskabet om, at Danmarks Statsminister var død, blev overalt i Landet modtaget med dyb Sorg. Vort Folk følte, et stort Tab var lidt — at det havde mistet en af sine store Sønner.

Det er faldet i min Lod ved Staunings Baare i Dag at bringe ham en sidste Tak fra de Partier, som siden 9. April 1940 har dannet det parlamentariske Grundlag for Landets Regering. Jeg ved, at disse Partier staar enige bag denne Tak uden Hensyn til, hvad der ellers kunde skille i Livssyn og politisk Anskuelse. Vi højtidelige Stauning for hans Menneskelighed, for hans Trofasthed, for hans rolige Myndighed og for hans redebørne Vilje til at føre Danmark gennem Tidens tunge Alvor, Til

Løsningen af denne Opgave over alle viede han sine stærke Kræfter og mødtes her med de Partier, paa hvis Vegne jeg taler, paa en saadan Maade, at det kaldte paa vor Taknemlighed. Statsminister Stauning var Arbejderpartiets elskede Fører. Efter de Begivenheder, som ramte vort Land for to Aar siden, blev det hans Gerning at samle Folkets politiske Kræfter. Under alle Forhandlinger mellem Regering og Rigsdag i disse svære Aar, saa vi ham stræbe mod ét Maal: at betrygge Rigets Fremtid og at mildne Befolkningens Kaar mest muligt. Den Tillid, han gennem fire Aartier havde vundet hos sine egne, byggede paa Karakteregenskaber, som ogsaa de øvrige Deltagere i det politiske Samarbejde anerkendte og respekterede, og som derfor var vel egnede som Grundlag for de Beslutninger, Regering og Rigsdag maatte træffe i Fællesskab.

Det var en Lykke for Danmark, at Statsminister Stauning, da tunge Begivenheder gjorde det nødvendigt, ikke behøvede at kalde forgæves paa Partierne Samvirken om en fælles dansk Politik. Under det Samarbejde, som derefter udfoldede sig paa Rigsdagen, fulgte vi alle med usvigelig Sikkerhed, hvorledes han her alene lod sig lede af sin Kærlighed til vort fælles Fædreland.

Nu staar vi ved hans Baare for at sige ham vor sidste Tak, vort sidste Farvel. Vi gør det med Sorg i vore Hjerter. Han øvede en stor Gerning i sit Folk. Om den vil Mindet bære Bud til sine Slægter, som ingen anden var han med til at løfte sin egen Stand op til lysere Kaar og medborgerlig Ansvarfølelse, men først og sidst var han med til at bygge Danmark, og derfor vil Mindet længe nævne ham som den gode, danske Mand, han var.

Hele Folkets Tillidsmand

De samvirkende Fagforbunds Hilsen til Kammeraten, der gik bort.

Saa talte De samvirkende Fagforbunds Formand, Laurits Hansen:

— Danmarks store og gode Søn, Statsminister Th. Stauning, er gaaet bort, gaaet bort netop nu, hvor vor Nation trængte allermost til hans kloge og myndige Lederskikkelse; hvor vilde vi i Dag have givet meget for at faa Lov til at beholde ham i blot et Par Aar endnu.

Der blev Sorg i de Tusinder af Hjem i vort Land, da Radioavisen i Søndags bragte Meddelelse om Th. Staunings Død, Dannebrog kom paa halv Stang, ikke blot paa offentlige Bygninger og Statens Institutioner, men i Villahaver og i de smaa Kolonihaver, ikke enkelt og spredt, men paa næsten hver eneste Flagstang vajede vort danske Flag som et Sorgens Tegn.

Jeg erkender, at der hos mig kom noget fugtigt i Øjenkrogene, da jeg cyklede gennem denne Flagallé til et Møde i Anledning af Th. Staunings Død, og som det mig gik i Søndags, er det gaaet i Tusinder af Arbejderhjem; vi har inden for dansk Arbejderbevægelse, dansk Fagbevægelse saa meget at sige Stauning Tak for, at vi følte Sorgen dobbelt stor, fordi vi hverken som Enkeltperson eller Organisation fik bragt vor Ven og Førstemand denne Tak i levende Live.

Vi følger Savnet og Sorgen paa den Maade, at det samlende, det naturlige Midtpunkt i Arbejderbevægelsen er borte med Stauning, det er, ligesom vi har mistet en Del af os selv.

Th. Stauning var vokset op med vor Bevægelse og den med ham; vel blev han under den forrige Krig Minister og dyde nu efter at have været Statsminister i næsten 15 Aar. For os blev han aldrig Minister i den Forstand, at han kom os paa Afstand, nej, han var nok Regeringschef, men for os blev han altid og under alle Forhold Arbejderens, Tillidsmanden, hele Folkets Tillidsmand i dette Ords mest omfattende Betydning; han var for os — saa længe han levede — Tillidsmanden, som vi stolede paa, han var Lederen, den gode Raadgiver, der med sin Menings Mod sagde hos os Tingene, som de var i enhver given Situation. Han ledede ikke, talte ingen efter Munden, talte

Dunder til os, hvis han skønnede det paakrævet, var altid første Mand til Arbejdet, var den, der holdt længst ud, aldrig sparede han sig selv, aldrig sagde han Nej, naar han med et Ja mente at kunne gavne den Bevægelse, som han elskede og holdt af.

Han sled sig op for andre, for Arbejderbevægelsen, for Nationen, uden Tanke for sig selv; et Liv i Arbejde for os andre er nu afsluttet, i Søndags fik Stauning Fyraften efter en lang Arbejdsdag.

Naar jeg staar her og skal tage Afsked med Vennen, Arbejdskammeraten, Statsministeren Th. Stauning og skal gøre det for 525.000 danske Arbejdere, er det med dyb Sorg i mit Sind, for vi ved inden for dansk Fagbevægelse, hvad vi har mistet i Th. Stauning, Cigarstøtteren, der forgæves søgte Arbejde i De samvirkende Fagforbund i 1898, og som den 3. Maj 1942 døde som vort Lands Statsminister, en Landets Søn, udgaaet direkte af Folkets Rod, en Mand, der aldrig glemte, hvorfra han var kommet, en Mand, hvis Hjerter til det sidste bankede varm for de smaa og svage i vort Samfund, en Mand, som gennem en vis Ordknaphed forsøgte at skjule de rige og varme Følelser, der boede i ham; men den, der blot engang har set, hvor nænsomt han kunde tage om en lille tillidsfuld Barnehaand, ved, hvad der rørte sig i Staunings Sind; eller naar Stauning gav en gammel, udsiddt Arbejder et kammeratligt Haandtryk, saa laa der noget i dette Haandtryk, der laa noget stort i Blikket, som de vekslede, noget, som ikke lader sig beskrive, det skulde ses, for helt ud at kunne forstås.

Lad det da blive sagt i denne Afskeds Stund, at bedre Mand end Th. Stauning aldrig er fostret i dansk Arbejderbevægelse, en frivillig og naturlig Hengivenhed over for Stauning var Kendetegnet hos danske Arbejdere fra den fattigste Landarbejder til den økonomisk bedst stillede Byarbejder. Vi elskede Stauning, fordi vi vidste, hvad vi skyldte ham, og nu, nu er det forbi, nu er Livet ganske langt om et øjeblik, Stauning er død, og dog, vi har saa meget at leve videre paa, vor Ven har givet os en saa stor Arvelod, at vi har

Sørgetoget passerer over Fredensbro.

mere at bygge paa, end da han begyndte.

Stauning er død, men hans Navn og hans Gerning lever videre i dansk Arbejderbevægelse, hans Navn vil i Modgangs Dage betyde Samling, han vil for os staa som det lysende Eksempel, det Bannermærke, som danske Arbejdere ogsaa i Fremtiden vil samles om.

Farvel da, kære Stauning, og en sidste hjertelig Tak for den Gerning, du har øvet, en Tak fra de hundrede Tusinder af danske Arbejdere.

Dit inderste Ønske, din hele Gerning

gik ud paa at sprede Lys og Glæde, det blev opfyldt, det spirede og groede om dig, vi er stolte af dig og dit Livsværk, og skønnere Minde end det, du selv har skabt, kan ingen rejse for dig. Naar vi har talt ved Møder ude i Landet, har jeg ofte sagt Fader Stauning til dig, og som saadan døde du, og saadan vil vi helst minde dig.

Tak da, Fader Stauning, for hvad du har været for danske Arbejdere, og vi vil, saa længe dansk Arbejderbevægelse eksisterer, ære dit Minde, og vi vil bevare det og værne om det i dybt følt Taknemlighed.

Tanken hos Arbejdets Ungdom til det sidste.

Socialdemokratiets Formand om Arbejdernes utrættelige Fører.

Socialdemokratisk Forbunds Formand, Folketingsmand Alsing Andersen, sagde ved Staunings Baare.

— Ved Staunings Død holdt Sorgen sit Indtog i danske Socialdemokraters Hjerter.

Vel ved vi, at Stauning ikke alene hørte os til. Som Statsminister var Stauning hele Folkets Tillidsmand. Saaledes følte Stauning sig ogsaa som ansvarbevidst Statsmand. Men Stauning begyndte sin offentlige Virksomhed som sine Fagfællers Tillidsmand. I Løbet af et forholdsvist kort Spand af Tid blev han den socialdemokratiske Bevægelses samlende og førende Personlighed. Det var han ubestridt og i stigende Grad gennem en Menneskealder; det var han, indtil Døden fældede ham.

Den Tillid, Staunings Meningsfæller nærede til ham, var velbegrunder. Han ikke blot talte om, hvad han vilde naa. Han var altid forrest i Arbejdet. Meget faa har kunnet arbejde som Stauning.

Personlig Bekvemmelighed var ham fremmed. En Tillidspost var for Stauning ikke først og fremmest Ære, men Krav til ham om at yde sit bedste. Om Stauning gjaldt helt og fuldt den Sentens, som kan læses i Rigsdagens Vandreval: „Lev i dit Værk, mens det gælder.“

Partifællerne kaldte aldrig forgæves paa Stauning, og i Raadslagningerne var det Staunings Ord, der havde Vægt.

Stauning krævede Ret for sine Standsfæller, javel. Men for Stauning var Ret og Pligt nøje forbundet. Det forsøgte han ikke at fremhæve, og selve hans Liv var et Eksempel paa Pligttrøskab. Saaledes var det lige til det sidste. Sygdommen havde forhindret Stauning i at opfylde et Løfte til den socialdemokratiske Ungdom om at tale for dem den 1. Maj. Men da han følte sig i Bedring, besluttede han at tale til dem i Mikrofons fra sit Hjem. Han skrev en kort Tale, en Hilsen til Ungdommen. Men Taler fik Stauning ikke holdt.

I Pligtfølelse og Arbejdsglæde, med Tankerne hos Arbejdets Ungdom segnede vort Partis Førstemand.

Maaske er Staunings Tanker i denne sidste Arbejdstime vandret tilbage til hans egen Fattigbarns-Ungdom. Han har følt Forskellen paa Ungdommens Vilkaar den Gang og nu. Men han har ogsaa følt de Baand, der knyttede ham til Nutidens Ungdom. Og han gjorde det sidste Forsøg paa at gøre sin Pligt og vise sin Trøskab.

Pligtfuld, Arbejdsglæde og trofast Kammeratskab var Staunings vigtigste Ledestjerner, ikke alene i hans Partiarbejde, men i hele hans Livsgerning.

Saadan var Stauning. Saadan kendte vi ham. Derfor fik han sine Partifællers ubegrænsede Tillid. Derfor beundrede vi ham. Derfor gik der fra Hundreder tusinder af Meningsfæller og mange andre en Strøm af Hengivenhed imod ham. Og derfor søger danske Socialdemokrater i Dag som aldrig før.

Fra nær og fjern har Udtryk for Sorg og Deltagelse naaet Staunings Hjem. Arbejdere og Arbejderhustruer har dybt grebet lagt deres Blomster ved Staunings Baare i Samfølelse med hans Stræben og i Taknemlighed over hans Gerning, og i denne Stund gaar Tankerne fra Land og By til denne Mand, som danske Arbejdere og Socialdemokrater skylder større Tak, end vi kan give Udtryk for.

Kære Stauning! I det socialdemo-

kratiske Partis Navn, i dine Venners og Medarbejderes Navn bringer jeg dig det sidste Farvel.

Tak for din Livsgerning. Tak for den Størstaad, du har øvet for dine Standsfæller og for dit Folk og dit Land. Dit Livsværk vil staa som et Monument i vor Historie til Hæder for dig selv og til Eksempel for Eftertiden.

Vi, der har haft den Lykke at leve og arbejde sammen med dig, vil bevare Mindet om dig udsletteligt i vore Hjerter.

Nu bæres Du bort mellem Tusind Flag...

Efter at Talerne var sluttede, sang Kammeranger Ejnar Nørby med sin

varme, mandige Stemme Salmen „Den store Mester kommer.“

Derefter blev Hans Hartvig Seedorff Pedersens Sang til Staunings Bisættelse „Sidste Vagt“, sunget som Fællessang paa den gamle Dagvises Melodi og med Slutningslinjerne:

Din Gerning er gjort, og endt din Dag. Men Mindet sin Stjerne tænder.

Og Danmark hører sit Hjertes Slag, mens Saga sin Tavle vender ...

Nu bæres du bort mellem tusind Flag, — af hundrede Tusinde Hænder.

Efter Sangen rejste Kongen sig og forlod Hallen sammen med sine to Sønner og ledsaget af Statsministeren. Følget rejste sig.

Orkestret, der ledes af Emil Reesen, intonerede Hartmanns Sørgemarch, der var skrevet ved Bertel Thorvaldsens Død.

Mens disse Toner lød, og de røde Faner sænkedes, rejste den store Forsamling sig. Staunings Baare blev løftet og langsomt baaret ned gennem Hallen, fulgt af Staunings Paarørende, af Statsministeren, Alsing Andersen, Emanuel Svendsen, Hedtoft-Hansen med flere.

Den gribende Sørgestund i Forum var forbi. Tavse og bevægede søgte dens Deltagere Udgangsportene. Den store Hal tømtes langsomt. Sig.

Det gribende Sørgetog gennem Byen.

Titusinder af Mennesker havde taget Opstilling langs Ruten fra Forum til Bispebjerg.

Sørgetoget kørte mellem Mure af tavse, alvorsfulde Mennesker.

Den gribende Sørgestund i Forum var forbi. Staunings blomstertykkede Kiste omsluttet af Livsgnens Glas, og saa skulde han da begive sig paa den sidste Rejse gennem Byen, han elskede med varm og inderlig, men ogsaa gengældt Kærlighed.

Sørgetogets Rute gik ikke direkte til Krematoriet paa Bispebjerg. Man havde valgt at standse et Par af de Steder, hvortil Staunings Virke var knyttet med de stærkeste Baand. Hvis Stauning selv havde kunnet tage Afsked med sin By, havde han sikkert dvalt flere Steder. Men han ikke havde standset længe ved sit trange Barnedoms hjem i den fattige Bolig paa Christianshavn? Mon han ikke havde gaaet den sidste Runde omkring Christiansborg, hvis tavse Mure kunde fortælle om hans Virke i rolige som i drøje Tider? Mon han ikke havde standset foran den røde Bygning med Statsministeriet, hvor han ydede den Indsats, der indskrives hans Navn i Danmarks Historie?

Men han vilde ogsaa have opsøgt de tre Institutioner, Sørgetoget nu skulde passere, Socialdemokratisk Forbunds Egnings i Rosengårdsallé, hvor han i de mange Aar sad som Formand for Socialdemokratiet. Social-Demokraten, som han havde været knyttet til som Medarbejder, og Forsamlingsbygningen i Rømersgade, hvor vi samles til Fest, men hvor ogsaa store Beslutninger for Landet og Arbejdet er taget.

Sørgetoget udenfor Forum.

En Snæs Biler udgjorde Følget paa denne Staunings sidste Rejse. Lige bag

Livsgnens holdt Statsministeriets store Packard, der stod til Staunings Disposition, mens han var Regeringschef. Her, hvor han saa ofte har siddet paa sin travle Fart til Møder og andre Forpligtelser, sad nu hans dybtstørgende Familie, og bag Rattet Staunings trofaste Chauffør gennem de mange Aar, Kragerup, der havde bedt om at maatte køre denne sidste Tur. Og i de andre Biler fordeltes det øvrige Følge af Staunings private Vennekreds og nærmeste Medarbejdere: Socialdemokratiets Formand Alsing Andersen, Hedtoft-Hansen, Hartvig Frisch, H. C. Hansen, tidligere Minister H. P. Hansen, Hovedkasserer Klæver, Departementschef Andreas Hansen, der har trukket det store Læs ved Bisættelsens Tilrettelæggelse, og mange flere. Her fulgte ogsaa de Statsminister Per Albin Hansson og Socialminister Fagerholm.

Udenfor Forum havde en tusindtalig Menneskemængde taget Opstilling. Mange havde staaet her fra tidlig Morgen for i Ærbødighed at blotte Hovedet og bøje sig til en ærbødig sidste Hilsen til den Mand, de elskede saa højt.

Mellem brede Mure af tavse Mennesker.

Langsomt satte Bilkortegen sig i Bevægelse. En Journalist, der gennem Aar har fulgt Stauning ved store Begivenheder, har oplevet at se, hvordan Hyldet og Bifald har slaaet sammen om ham. I Erindringen staaer den enestående Oplevelse det var, da Befolkningens Hyldet spontant slog sammen om Stauning ved hans 60 Aarsdag. Hvordan han ved Majfester vanskeligt kunde bane sig Vej gennem det bølgede Menneskehav, der trængtes om ham paa Fælløden. Hvordan Folk tilføjede ham under Valgkampes Kæmpemøder.

Og saa denne Bisættelse i Gaar. En skærende Kontrast til Jublen, en tavs

og alvorsfuld Tilkendegivelse, der for altid vil brænde sig ind i Erindringen hos dem, der oplevede den. Sørgetogets Rute var vist 7 Kilometer lang, men paa hele Turen kørte man mellem brede Mure af tavse, alvorsfulde Mennesker. Sorgen havde forenet, saa de glemte Sommeren, Solen, der skinnede forlokkende fra den skyfri Himmel, men kun havde eet Ønske: at bevådne Landets Statsminister deres Ærbødighed ved hans Død.

Først kørte vi forbi Forbundets Bygning i Rosengårdsallé, der havde klædt sin Facade i Sorgens Farver, og hvorfra Flagene vajede for halv Stang. Folk stod her tæt paa begge Sider af Gaden. Kunde det blive ved? Vi passerede Søerne, men stadig den samme Trængsel paa Fortovene, hvor Mændene tavst blottede Hovederne til Kortegås sidste Vogn var passeret.

Der gøres Holdt foran Social-Demokraten.

Saa drejede vi om ad Farimagsgade. Her gjorde Kortegen holdt, og der var strøet Grønt over Gaden Stenbro. Det var udenfor Social-Demokraten. Bygningen var smykket med Sørgedrape-rier i sorte og hvide Silkebaand. Her vilde Stauning, om det var fundet ham, ogsaa have dvalt. Det var jo hans Blad, der talte Arbejdernes Sag. Vi, der er Bladets Medarbejdere, kunde ikke i det korte Minut, Ligtoget holdt her, lade være at lade Tankerne glide tilbage paa Staunings Besøg paa Bladet. Det fornemmedes altid ved en forunderlig Stemmning, naar han var her. Vi kunde ikke tænke os en Valgnet, uden at vi saa Stauning passere vore Værelser, hilse paa os og spørge os ud om de opnaaede Resultater, efterhaanden som de indløb paa Telefon eller Fjernskriver. Her paa Redaktionen maatte Stauning være. Det var jo her, han fornemmede Pulslaget fra den store Vælgermasse. Nu skal vi ikke mere høre hans brummende Bas, vi skal ikke mere se hans stoute Skikkelse. Det er, som vi har mistet et Stykke af Danmark.

Videre gaar Turen. Vi svinger om forbi Grønttorvet og ind i Rømersgade. Her lyder Koraler fra Lurblæsere, der har taget Opstilling foran Forsamlingsbygningen. Ogsaa Bygningen her er smykket, ogsaa her er der strøet Blomster, ogsaa her staaer den tavse Menneskemængde. Hovedet ved Hoved, alvorsfulde Ansigter. Tavshed. Tavshed.

De mange Børn i Fredensgade.

Sørgetoget passerer Kommunehospitalet. Vi husker det stærke Indtryk, det gjorde paa os de Par Gange, Stauning maatte lade sig indlægge her, fordi Hjerten var blevet overanstrengt af Arbejde og Forpligtelser. Vi husker Billedet fra Sygesengen, naar Ministre indfandt sig til de uundgåelige Konferencer. Arbejde trods Sygdom. Ingen Fred i Ingen Hvile for Landets første Statsmand ... men der var en, der aldrig beklagede sig, der altid havde Tid, det var Stauning selv. Nu staar bag Vinduerne de hvidklædte Sygeplejersker. Maaske ogsaa de, der var med til at give Stauning den omsorgsfulde Pleje i Gange, han lod sig indlægge her for dog at faa en Smule Fred.

Sølvgade ... Fredens Bro ... stadig de tavse Mennesker. Fredensgade. Er det mon Børnernes Gade? Jeg synes, det var her, der stod de fleste Børn. De smaa Unger trængte sig helt frem i forreste Geled, og de havde helt glemt deres Leg. Ogsaa de er tavse, men pludselig er der en lille Piges Udbrud, der naar frem til mit Øre. Hun siger med en spæd Stemme, der er fyldt med barnlig Bekymring:

— Hvad er det, Mor? Du har jo Tænder i Øjnene! ...

Nyudsprængte Bogegrene foran Titan.

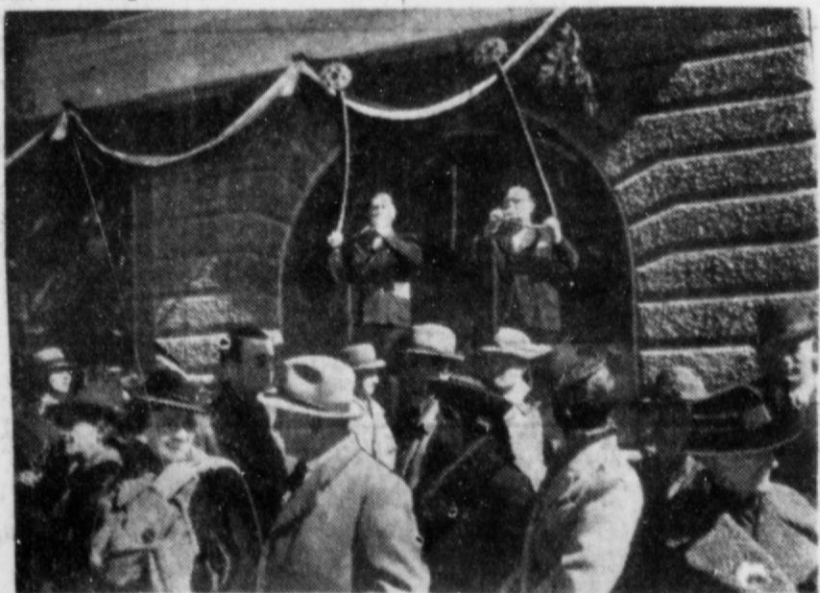
Saa naar vi Tagensvej. Vi skal passere Titans store Virksomhed, og udenfor staaer en Del af dens Arbejdere. Saa hører jeg en anden Lyd, end naar Bilen Hjul glider hen over Cementen. Jeg kigger ud. Vi kører paa nyudsprængte Bogegrene udenfor Titan.

Det er selve Foraaret, der hilses Stauning. Og Foraaret, det var jo, som om ogsaa det vilde medvirke. Var ikke de bristefærdige Knopper i Buske og Træer paa Ruten Vej den smukkeste tænkelige Hilsen.

Der var et Sted her paa Tagensvej, hvor Terrænet er bakket. Det gav et vidt Udsyn fremefter, og her fik man det stærkeste Indtryk af den store Menneskemængde, der strakte sig langs Gaden, saa langt Øjet rakte. Mænd, Kvinders og Børns brogede Dragter smeltede sammen, saa det lignede Blomsteranker, der kommer i Bevægelse ved Vindens Pust. Og bag Husenes Vinduer og paa Altaner staaer tæt med Mennesker.

Alle er paa Benene, men ogsaa de gamle og svagelige er ude. De Syge har

(Fortsættes Side 6.)

Lurblæsere hilste Sørgetoget, da det holdt stille udenfor Forsamlingsbygningen i Rømersgade.

Enhver bør have et Minde om Statsminister Stauning

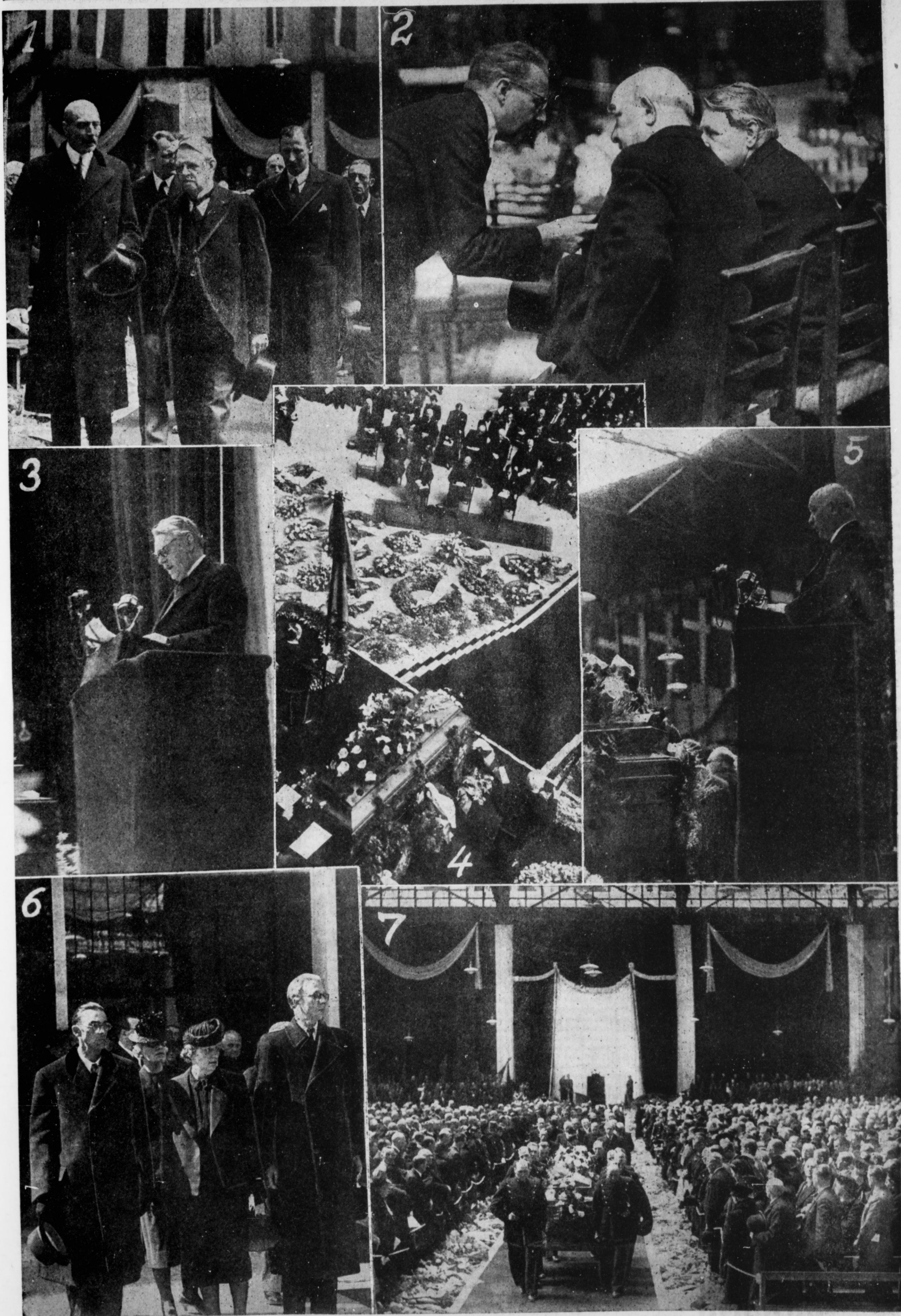
i sit Hjem.

Et smukt udført Fotografi af Statsministeren i en nydelig forgyldt Ramme 13 x 18 cm.

Pris: Kr. 4.00

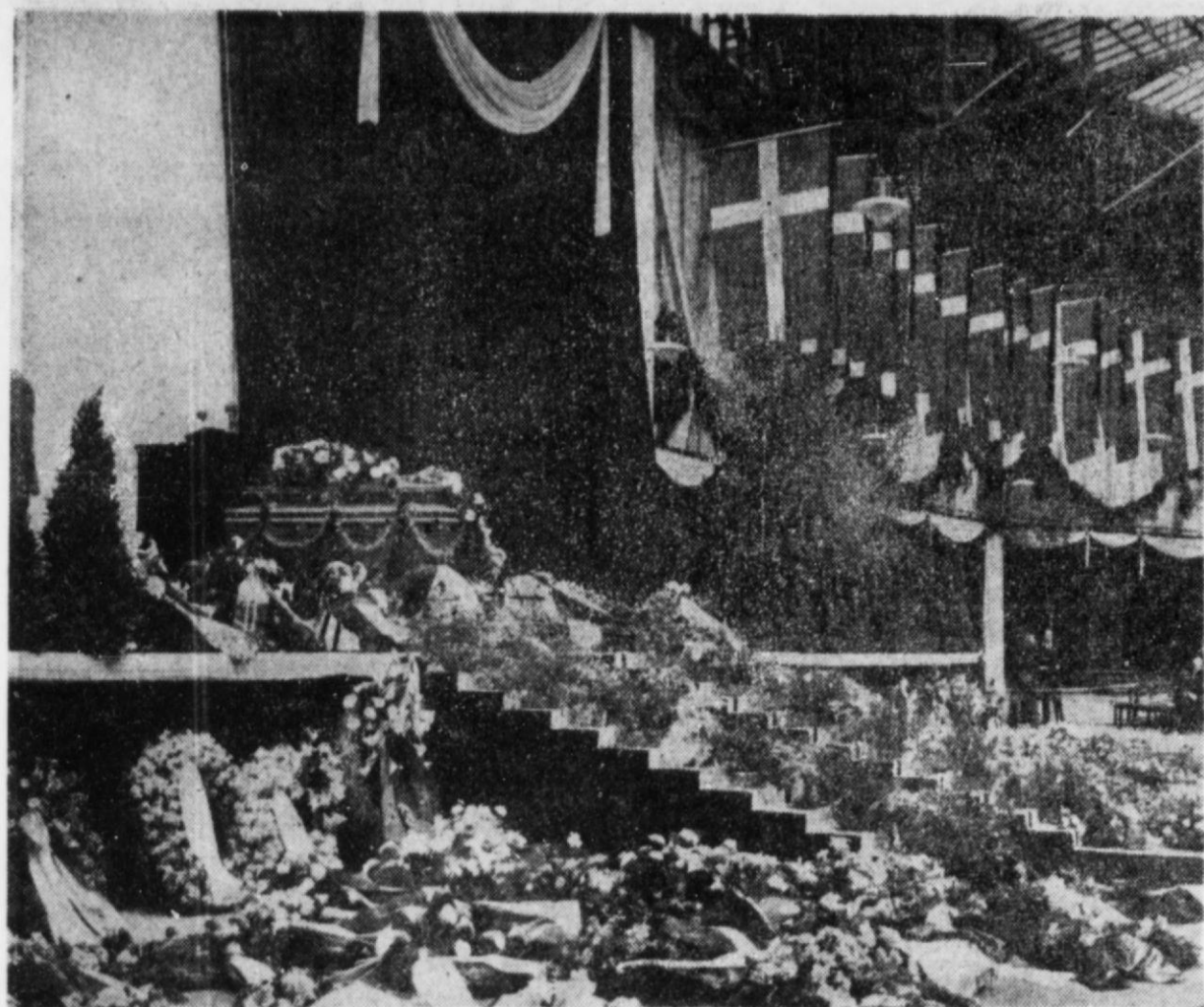
sendes portofrit pr. Eksempel over hele Landet.

P. Stilling, Kingosgade 13. Til. Vester 5475 x.

FRA SØRGEHØJTIDELIGHEDEN I FORUM

1) Kongen følge. paa Plads af Statsminister Buhl. Bagved Kronprinsen og Prins Knud og Staunings ældste Søn, Holger Stauning. 2) Alsing Andersen hilser paa Per Albin Hansson. 3) Statsminister Buhl holder sin Mindetale. 4) Den smukt pyntede Kiste og en Del af de mange Kranse. Bag Kransene Kongen, Kronprins Frederik og Prins Knud. 5) Statsminister Per Albin Hansson taler ved Baaren. 6) Familien forlader Forum. Fra venstre: Holger Stauning, Frk. Karen Margrethe Erichsen, Frk. Augusta Erichsen og Søren Stauning. 7) Kisten bæres ud.

Stauings Kiste og et lille Antal af de mange smukke Krans.

Vaarens Blomsterflor ved Stauings Baare.

Et Væld af skønne Krans og Blomsterbuketter i Forum.

SKONT der var rettet Opfordring til Folk om — i Sted af at sende Krans — at støtte veigrende Arbejder for Børnene med Pengebidrag, var der dog et Væld af Krans ved Statsminister Stauings Baare i Forum. Fra den sortklædte Forhøjning og langs den brede Midtergang lige til Kæmpehallens Hovedgang laa Krans ved Krans, og Tusinder og atter Tusinder af Blomster fyldte det store Rum med deres milde Duft. Umiddelbart foran Baaren laa Kongens og Dronningens Krans. Det var en enkel grøn Krans smykket med rød-hvide Baand, og den flankeredes af en smuk Kala-Krans fra Ministeriet Buhl og en fra Rigsdagen. Resten af Kransene ved selve Baaren var fra Familien og nære Venner.

Blandt de øvrige Krans paa den sortklædte Forhøjning bemærkede man

en overordentlig stor Laurbærkrans med røde Baand. Den var signeret Adolf Hitler. Desuden en smuk Krans med blaa-gule Baand og hvide Kalaer fra den svenske Regering, en enkel Laurbærkrans fra Finlands Regering og en Krans med Roser, Kalaer og Løv, bundet med blaa-rød-hvide Baand fra den islandske Regering. Kransen fra Grønlands Styrelse var prydet med Tulipaner og Syrener, og sammen med den laa en Krans fra en anden Del af Danmark, som vi ogsaa er afskaaret fra i Øjeblikket, smukke, hvide Roser fra Færøsk Socialdemokrati.

En enkel Krans med røde Nelliker og hvide Syrener bar Kronprinsens og Kronprinsessens Navn paa det rød-hvide Baand, og ogsaa fra Kongehusets øvrige Medlemmer var der Krans. Vi nævner Prinsesse Thyra, Prins Gustav, Prins Erik, Prins Harald, Prinsesse Aage, Prins og Prinsesse Axel, Prins Knud og Prinsesse Caroline Mathilde, Prins og Prinsesse Viggo, Prins Axel og Prinsesse Margaretha. Endvidere Krans fra Le Corps Diplomatique, den tyske Rigsudenrigsminister, den finske Gesandtskab, Finlands socialdemokratiske Parti, den tyske Gesandti i Danmark, den svenske Minister, dens svenske Rigsdags parlamentariske Gruppe, den Befalingshavende over de tyske Tropper, Udenrigsminister Tojo, Japan, Udenrigsminister Vei, Manchukuo, Danmarks Repræsentant og Repræsentation i Island, Minister Fr. de Fontenay.

Blandt de Krans, der var lagt nær Baaren, bemærkede man ogsaa en Laurbærkrans med hvide Kalaer og røde Baand fra den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe, røde Roser, Syrener og Laurbær fra Socialdemokratiske For-

bund i Danmark og fra den socialdemokratiske Presse. Nær Kisten laa ogsaa en Hilsen fra Statsministerens gamle Fag, en rosenprydet Krans fra Tobaksarbejderne.

Blandt de øvrige Krans var bl. a. signerede fra de enkelte Ministerier, fra de samarbejdende Partier, Venstre, Konservativ, Radikale og Retsforbundet, D. s. U. Landsforbund, Københavns Borgerrepræsentation, Overpræsidenten i København, Arbejdernes Fællesorganisation, Grønlandsforbundet, Kalatdilt, Dansk-Islandsk Nævns danske Afd., Dansk Forening i Stockholm, Føroyagafelag i København, Dansk Interparlamentariske Gruppe, Det grønlandske Selskab, Den socialdem. Gruppe i Københavns Kommunalbestyrelse, Fangstkompaniet Nanok, Den kgl. Ballet, Komiteen for Grønlands Uddannelse, Foreningen af Skuespil- og Operapersonale ved Det kgl. Theater, samtlige socialdemokratiske Foreninger i København og Omegn og iøvrigt fra alle Egne af Landet, Fagforeninger paa Land og i By, Dansk Funktionærforbund, Ingeniør-Sammenslutningen, Glarmesterforbundet i Danmark, Husassistenternes Forbund, Dansk Formørforbund, Arbejdernes Fællesbageri A/S, Bageri- og Konditorarbejderforbundet, De kooperative Husmoderforeninger i Danmark, Dansk Elektrikerforbund, De Unges Idræts Landsforbund, Dansk Tømrerforbund, Guld-, Sølv- og Elektropleterarbejderforbundet i Danmark, Skraatobaksarbejderforbundet, Arbejdernes Fællesorganisations Brændselsforretning A/S, Arbejdernes Oplysningsforbund, Bagernes Fagforening, Arbejdernes Ligestemagasin, De statsanerkendte Sygekassers Genforsikring, Dansk Fredsforening, Dansk Blindesamfund, Det nordiske administrative Forbund, Handelsbankens Direktion, Den Dansk-Tyske Forening, Studentforeningens Bestyrelse, Studenter Sangforeningen, De samvirkende københavnske Arbejdersangkor, Dansk Gartnerforbund, Dansk Brolæggerforbund, Tekstilarbejdernes Fag i Karup, Dansk Lokomotivmands Forbund, Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, Dansk Jern- og Metalstøberforbund, Cigarsortererens Fagforening, Sømændenes Forbund, Hatt- og Buntmagerforbundet, Papirindustriarbejderforbundet i Danmark, Tobaksarbejderforbundet, Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund, Murersvendenes A/S, Landbrugslotteriet, Gyldenalske Boghandel, Kvindeligt Arbejderforbund Afd. 1, Københavns Redaktørforening, Amtsradsforeningen i Danmark, Kbhvns Bladudgiverforening, Journalistforbundet, Dansk Radio Hjelpefond, Kontorpersonalet, Bispebjerg Hosp., Københavns Kommunalbestyrelse, Groserer-Societetets Komité, Københavnske Bankers Forening af 1920, Dagbladet Politiken, Viborg By, Sygekassen, Fremtiden, Københavns Amtsråd, Keramik Forbund, Dansk Skakspiller Forbund, Landsforen. t. Sindssygdommens Bekæmpelse, Den Polytekniske Læreanstalt, Danmarks Tekniske Højskole, A/S Arbejdernes kooperative Byggeforening, Arb. Sam. Forbund, Kbhvns Kred. Studenterhuset i Paris, Skand. Sadelmager- og Tapetsererforb., Industrirådet og Industriforeningen i København, Turistforeningen for Danmark, Kvindeligt Arbejderforbund, Glostrup Afd., Provinshandelskammeret, Statardiofonien, Danske Dagblades Fællesrepr., Bogbinderforbundet i Danmark, Rigspolitichefen, Gas- og Vandarbejdernes Fagforening af 1875, Danske Statsemedsmænds Samraad, Handels- og Sjøfartsmuseet paa Kronborg, Finlands Fackföreningars Centralforb., Bornholms Amtsråd, Arbejdersangkorernes Landsforbund, Mælkeriet „Enigheden“, Dansk Typografiforbund, Burmeister & Wain A/S, Danmarks Lejerforbund, L.A.B. Sygekassen „Fremtiden“, Personale, Handels- og Kontoristforeningen, Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse, Elektrikernes Læringsafdeling, Elektrikernes Oplysningssektion, Foreningen Boserup Minde, General Motor International A/S, Dansk Skredderforbund, Arbejderne paa

Knapstrup Lervarefabrik, Københavns Havnevaesen, Almindelig dansk Gartnerforening, Hovedstadens Brugsforening, Dansk Dampskibsfederforening, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, Danmarks Lærerforening, Forbundet for faglært Køkkenpersonale, Murerforbundet i Danmark, Danmarks Naturfredningsforening, Arbejderne paa Fællesbageriet Forgyldeforbundet i Danmark, Repræsentanterne ved Social-Demokraten, Tilskærerne A/S, Egebestyrelser og Forsamlingsbygningen i Rømersgade 22, Generalsekretariatet for Regeringens Beskæftigelsesudvalg, Kooperative Marktederiers Samvirke, Glasarbejderforbundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, Tobaksarbejderforbundets Afd. „Enigheden“, Den grønlandske Tjenestemandsförening, Fabrikarbejdernes Forbund, Dansk Luftværnsforening, Havundersøgelsesskibet „Dana“, Maskinmestrenes Forening, Fra Skive By, Dansk Røde Kors, Arbejdernes Landsbank A/S, Arbejdernes Samariterforbund, Kommunelærereforeningen, Udstillingskomiteen, Charlottenborg, Arbejdernes Radioklubber i Gentofte, Søværnets Kvartermesterforening, Københavns radikale Vælgerforeninger, Dansk Sørestauratørforening, Teknisk Central under Ministeriet for offentlige Arbejder, Københavns Musiker- og Orkesterforening, Rigsdagens Presseloge, Damerne i Garderoberne i Folketinget og Landstinget, Fhv. Udenrigsminister, Dr. P. Munch, Cigarmagerlauget i Danmark, Møllebyggernes Fagforening, Dansk Tekstilarbejderforbund, Dansk Garverforbund, De Gamle i De Gamles By, Bombesensens Beboere, Dansk Politiforbund, Riggerens og Sejlmagerens Forbund, Vagtfunktionærernes Fagforening, Kvindeligt Arbejderforbund Afd. 7, Foreningen af statsautoriserede Revisorer, Københavns Kommunelærereforening, Direktøren for Statens Luftværn, Aftenbladet, Teknologisk Institut, Bestyrelsen for H. P. Hanssens Mindefond, Gladsaxe Sogneraad, Børnenes Kontor, Gamle i Sundparken, Birte og Hugo Stinnes Stiftelsen Georg Stages Minde, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Den alm. danske Skibsførerforening, Dansk Skibstømrerforbund, Dansk Styrmandsforening, Overretssagfører L. Jessen, Foreningen til Hjælp af grønlandske Børn, Havne-, Lager- og Pakhusarbejdernes Fagforening i Korsør, De forenede Kulkompagnier, Højesteret, Klubben Social-Demokraten, Specialarbejderforbundet i Danmark, Tuborg og De forenede Bryggerier, Officialgruppen Hovedorganisation, Dansk Bicycle Club, Privatbanken i København, Københavns Idrætspark, Fru Ritta Erichsen, Københavns Koncertforening, Jydsk Telefon Aktieselskab, Københavns Amts Sogneraadsförening, Urmagerne Fagforbund, Akts, Det nordiske Kamgarvspinderi, Sønderborg, D. s. U., Frederiksholm, Beboerne i Aldersrenteboligen, Uterslevsgaard, Københavns Bladudgiverforening, Social-Demokraternes Medarbejderforening, Arbejdernes Radiokøoperation, Arako Radio, Arbejdernes Idrætsklub af 1895, Det kooperative Fællesforbund i Danmark, Ellen, Erik, Anna og Henrik Malberg, Danmarks hjemmets Bestyrelse, Slagterarbejdernes Fagforening, Dansk Kriminalpolitiforening, Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, Byggningsmedarbejdernes Livsforsikring, Taxa, Foreningen til Provinsbørns Ferieophold i København, Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark, Nærmeste Medarbejdere i Ministeriet, Bogbindernes Fagforening af 1873, Sygekassefunktionærernes Fagforening, Dansk Reblagerarbejderforbund, Foreningen for Sønderjydske Krigsbeskadede og Faldnes Efterladte, Færøske Socialdemokrater, Grundejendomsfonden, Nationalforeningen til Tuberkulosis Bekæmpelse, Landsforeningen Dansk Arbejde, Teknisk Central under Ministeriet for offentlige Arbejder, Kryolitelskabet Øresund, Telefonselskabet, Landsretssagfører Karmark Rønsted, Marmor- og Granitlibernes Fagforbund, Landmandsbankens Direktion, Direktoratet for Sygekassevesnet, Københavns Politiforening, Dansk Forfatterforening, Tjenestemænd i Grønlands Styrelse, Socialdem. Kvinders Fællesudvalg, Husassistenternes Byggeforening og Alderdomshjem, Fiskernes Understøttelseskasse, Dansk Slagteriarbejderforbund, Dorothy og Johannes Fønss, Danmarks Nationalbank, Det danske Hedeselskab, Statens civile Luftværn, Embedsmænd i Udenrigsministeriet, Kirurgiske Instrumentmageres Fagforening, Den danske Købstadsforening, Danske Transportarbejdere, Kiel, Foreningen „Norden“, Det danske Luftfartsselskab Akts, Danske Arbejdere, Alte Reihe, Kiel, Kvindeligt Arbejderforbund, Skelskør, Arb. Radio-Kooperation, Grønlands Styrelse, Ministeriet for offentl. Arbejder, Dansk Købestævne, Syerskernes og Skreddernes Fagforening, Det Konservative Folkeparti, Foreningen af danske Ugeblade, Arb. Idræts Klub af 1895, Sagfører-Raadet, Carlsberg Fondet — Dana Ekspedition, Overbestyreren for De danske Skytte- og Idrætsforeninger, Københavns Bagerlaug, Danmarks Storloge, N.I.O.G.T., Dansk Ungdomssamvirke, Dansk Fiskeriforening, Fra de Gamle i Gamles By, Rigsdagen Venstre, Dansk Sygeplejerad, Andersudvalget, Dansk Lokomotivmandsförening, Gentofte Kommunalbestyrelse, Bestyrelsesraad for Statens Skoleskib Danmark, Købbermedenes Forbund i Danmark, Svenske socialdemokr. Arbejderparti, Struer Byraad, Dansk Ingeniørforening, Københavns Konditorlaug, Cap York Stat Skredderforbund, Arbejderne paa

Værdighed og alvorstuld Ro langs Sørgetogets Rute.

Københavns Politi mødte ikke een Antydning af Mislyd i den vældige Sørgevagt af Københavnerne.

KØBENHAVNS Politi har efterhaanden udviklet en sikker Routine, naar det gælder om at magte de store Opbud. Den vældige Sørgevagt, som strakte sig langs en Rute paa 7 km, var dog i ordensmæssig Henseende en saa usædvanlig Begivenhed, at der forud maatte tilrettelægges en omfattende Organisation for at sikre et fuldt Arrangement, men Politiet klarede det uden Vanskelighed og med en tiltalende Diskretion, der er ved at blive Københavns Politis Særkende. Politiet var, hvor det skulde være, men man tænkte ikke for meget paa, at det var der!

Ikke een Mislyd, siger Politichefen.

Kun i teknisk Henseende frembød den milde Sørgevagt langs Ligtøgets Vej en politimæssig Opgave. Noget Arbejde for Politistyrken gav den ikke. Med Værdighed og alvorstuld Ro ventede de utalte Titusinder langs Sørgetoget, til Bisættelses-Kortegen passerede. I Tavs Ærbødighed hilstes den store Døds og hans Følge, og langsomt spredtes derefter de vældige Menneskemasser.

Ikke én Mislyd forekom under hele Sørgeakten, sagde Chefen for Ordenspolitiet, Politisinspektør E. Møllerup i Aftes til Social-Demokraten. Sammen med Lederen af Udrykningstjenesten, Politikommissær Gredsted, havde han Overledelsen over den samlede Ordens-

tjeneste, og de gav begge Udtryk for den mest uforbeholdne Anerkendelse af Københavnernes værdige og smukke Afskedtagen med Statsminister Stau-

Mange belø daarlige i Forum.

Langs Sørgetoget forefaldt kun ganske faa Tilfælde af Ildebeholdende. Falcks Redningskorps havde etableret otte Samaritervagter for at kunne være hurtigt ved Haanden i Tilfælde af Solsyge eller Hjerteanfald, hvad der erfaringsmæssigt maa regnes en Del med ved store Arrangementer af denne Karakter. Der forefaldt imidlertid kun fire Tilfælde af Ildebeholdende paa Gaden, og ingen af dem var af alvorlig Art. Derimod var den trykkende, tunge Luft i Forum Skyld i en hel Række Tilfælde af Besvimelser. Arbejdernes Samariterforbunds Hjelpevagter var imidlertid hurtigt og stilfærdigt paa Færde overalt, hvor Hjælp var nødvendig, og heller ingen af disse Sygdomstilfælde krævede Indlæggelse paa Hospital.

Langs Sørgetogets Vej gennem Byen havde Falcks Redningskorps foretaget Afspærringer med Tøve, hvor der kunde blive Fare for et Gennembrud af Folketækkene. Der var udsendt over 4000 Meter Tøve, og Falckofficerer var posteret langs hele Sørgevejen for at kunne skride hurtigt ind, hvis Redningskorpsets Assistance var blevet paakrævet.

Sørgetoget gennem Byen

(Fortsat fra Side 4.)

skubbed deres Rullestole helt frem til Fortovskanten. Her sadde en gammel Moril i sin Rullestol. Idet Ligtøgen passerer, kaster hun en dybdød Rose ind mod den. Den bliver liggende paa Vejen, den røde Rose paa den mørkegraa Cementbane, lyser tavst længe efter, at vi har passeret.

I den mægtige Flagallé.

Men det stærkeste Indtryk paa hele Turen giver dog Flagalléen, der strækker sig helt fra Lygten og op til Krematoriet. De røde Faner med de farverige Inskriptioner ser pragtfulde ud. Selvfølgelig Gigantoptog af Faner skildres andet Steds i Bladet, men det skal nævnes her, fordi det var det aller smukkeste Optog paa hele Ruten. Langsomt sænktes Fanerne, efterhaanden som Kortegen kørte frem.

Sidste Farvel i Krematoriet.

Det stærkt gribende Øjeblik, da Kisten sænkedes.

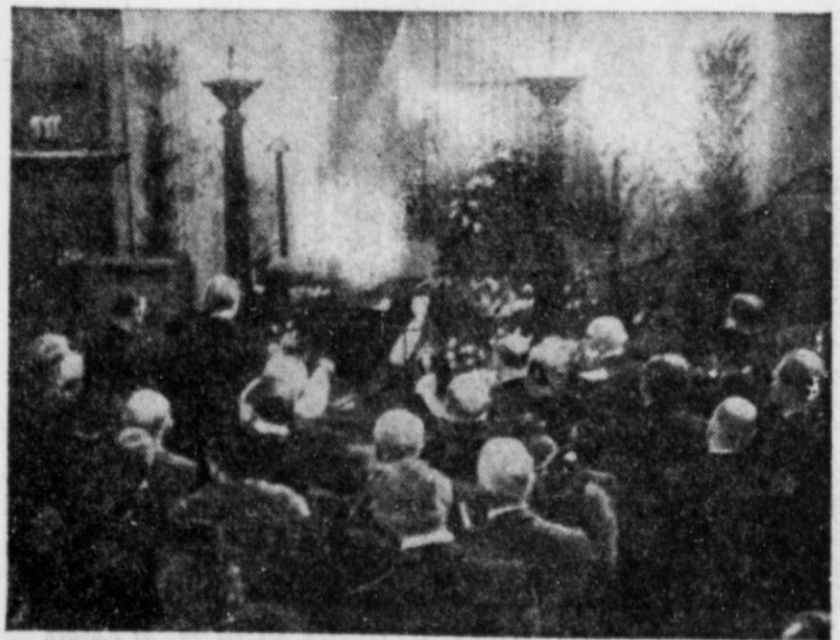
Kisten blev baaret ind i Krematoriet, og vi stod tavse i en Halvcirkel omkring den. Forrest stod Stauings aller nærmeste, Frk. Augusta Erichsen, der hele Tiden havde holdt sig saa tappert, var ved at bryde sammen, men støttedes af Stauings til Sønner. Alle var stærkt bevægede.

Krematoriet var ualmindelig smukt smykket med Blomster. Foran Kisten laa den store Krans fra Kongen og Dronningen og et Par private Krans, men ellers intet.

Det var ikke Meningen, der skulde holdes nogen Tale her, men netop ved sin Enkelhed, kom denne sidste Del af Højtideligheden til at virke særlig

stærkt paa Sindet. Da hele Følget var naaet ind i Krematoriet lød de skære Toner fra Carlo Andersens Kvarter, der spillede Ave verum. Da de sidste Toner var død bort, intonerede Oskar Gyldenmark ved Orglet en Fantasi over gamle Arbejdersange. Først „Enhver, der har traadt sine Børnesko“, som Stauing holdt saa meget af og selv elskede at synge, og derefter „I Flugt gaar Tiden over Livets Bølger“, og mens Orglet tilslut spillede Toner af „Danmark for Folket“, sænktes Kisten...

Længe blev man stående tavse, saa skiltes Følget langsomt. Overalt i Byen gik Flagene nu atter til Tops. Statsminister Stauing var bisat. Broe.

Fra Krematoriet, hvor kun de Nærmeste og Repræsentanter for Københavns Kommune var til Stede. Billedet er taget fra Sekunder, før Kisten sænkedes i Dybet.

Bukser og Plusfour

Bedst og billigst
Den hvide Flip
Nicolai Plads
Kun 29 Skridt fra Østergade

Villart Højgaard
Udstilling af
MOSAIK-ARBEJDER
paa DEN PERMANENTE
Vesterport
Aaben Hverdag 10-18

En smuk Kakkelovn kræver rigtig Pudsning — det vil sige: den skal pudses med Silkolin. Silkolin giver paa et Øjeblik den skønne, dybsorte Højglans, der gør Kakkelovnen til et smukt og hyggeligt „Møbel“ i Stuen — og saa behøver Silkolin mod Rust. Silkolin er hurtig og let at anvende: den støver ikke under Pudsningen og smitter ikke af.

Silkolin i Danse Kr. 0,50-0,70-1,10-1,70
Silkolin i Tube Kr. 0,70
Silkolin i Flaske Kr. 0,75
SILKOLIN STAALBLANK
med Aluminiumsglans Kr. 0,70

SILKOLIN

Faas hos Købmænd over hele Landet samt i Schous Søbehuse og Tøtøl.

Fra venstre i Forgrunden: Socialminister Fagerholm, Folketingsmand Alsing Andersen, Fru Alsing Andersen, Fru Hans Rasmussen, Folketingsformand, Hans Rasmussen, fhv. Udenrigsminister P. Munch, forh. Finansminister H. P. Hansen, Undervisningsminister Jørgen Jørgensen, Fru Bording, Landbrugsminister Bording, Forsvarsminister Søren Brorson, Udenrigsminister Erik Scavenius, Justitsminister Thune Jacobsen, Fru Buhl, Statsminister Buhl, Statsminister Per Albin Hansson og Arbejdsminister Kjærbo. Mellem Per Albin Hansson og Kjærbo skimtes Overborgmester Viggo Christensen.

Deltagerne i Sørge-Højtideligheden.

De 8000, der i Forum sagde Stauding det sidste Farvel.

SØRGE-HØJTIDELIGHEDENS godt 8000 Deltagere i Forum repræsenterede hele det danske Samfundsliv. Staten, Kommunerne, Haandværk, Handel og Industri, Landbruget, Søfarten, Videnskab og Kunst. Aandens og Haandens Arbejde var mødt for at tage Afsked med Statsminister Stauding. Forums Porte aabnedes Kl. 12, og i Løbet af en Times Tid var alle Pladser besat. Det er ganske umuligt at bringe en Oversigt over samtlige Deltagere i denne storstillede Sørge-Højtidelighed, men her bringes et Udpluk af Navnene i Haab om, at det vil give Læseren et lille Indtryk af den repræsentative Forsamling ved Staudings Baare.

Bag Kong Christian, Kronprins Frederik og Prins Knud sad Regjerings Medlemmer, den svenske Statsminister Per Albin Hansson og den finske Socialminister Karl Aug. Fagerholm.

Af de fremmede Magters Repræsentanter saas: Den tyske Gesandt, Minister von Renne-Fink, den Øverstkommanderende for de tyske Tropper i Danmark, General Lüdtke, Admiral Mewis og Flyvergeneral von Schleich. Endvidere den finske Gesandt, Minister Paulula, den svenske Gesandt, Minister von Dardel, den islandske Chargé d'Affaires, Hr. Krabbe, den tyrkiske Chargé d'Affaires, Ferid Ilden, den argentinske Chargé d'Affaires, Bafico, den chilenske Gesandt, Minister Wessel, og den italienske Markis Capomazza. Generalkonsul Alfred Tvede repræsenterede det spanske Gesandtskab, og Præsidenten for Foreningen af fremmede Magters Konsuler i Danmark, Generalkonsul Holger Adolph, var i Spidsen for Konsuler fra København og Provinsen. Derefter Rigsdagens Præsidium: Folketingsformand, Hans Rasmussen, Landstingets Formand, Charles Petersen, Viceformændene i Folketinget Statsrevisor Vanggaard, Kommandørkaptajn Westermann og Statsrevisor A. M. Hansen, og Landstingets Viceformænd, Byretspræsident Svenning Rytter, Købmand Axel B. Lange og Smedemester Axel Christensen, saa godt som samtlige Medlemmer af Rigsdagen, Centraladministrationens Departementschefer, Generaldirektør P. Knutzen, Statsbanerne, Generaldirektør K. J. Jensen, Post- og Telegrafvæsenet, Generaldirektør Knud Korst, Toldvæsenet, Overpræsident, Kammerherre Johs.

Bülou, Rigspolitichef Begtrup Hansen, Politidirektør Stamm, Politimester Parker, Præsidenten for Højesteret, Dr. jur. Troels G. Jørgensen, Biskoppen over Københavns Stift, Dr. theol. H. Fuglsang-Damgaard, Stiftamtmand Haugen-Johansen, Borgerrepræsentationens Medlemmer med Formanden, Landsretssagfører Karmark Rønsted og Gruppereformanden, Redaktør H. P. Sørensen, i Spidsen, Repræsentanter for Frederiksberg Kommunalbestyrelse, Gentofte Kommunalbestyrelse og Kommunalbestyrelserne i de øvrige Omegnskommuner.

Socialdemokratisk Forbunds Partiraad var repræsenteret af Hovedkasserer C. Klüwer, Partisekretær Johs. Hansen og Sekretær Oluf Carlsson, og Partiets Forretningsudvalg af Folketingsmedlem Nina Andersen, Folketingsmand Lars M. Olsen, Husmoder Fru Viola Nørlov, Folketingsmand Rasmus Hansen og Folketingsmand, fhv. Minister Ludvig Christensen. Af Forretningsudvalgets Medlemmer fra Provinsen saas Landstingsmand, Borgmester C. E. Christensen, Maribo, Tømrer Svend Rasmussen, Seden, Redaktør Frede Nielsen, Sønderborg, Folketingsmand Jul. Bomholt, og Redaktør Holger Eriksen, Aarhus.

Endvidere var alle Medlemmer af Socialdemokratisk Forbunds Hovedbestyrelse til Stede sammen med en talrig Representation for Kredsbestyrelser og Partiforenings-Bestyrelser fra hele Landet. Den socialdemokratiske Presse var repræsenteret af Kontrolkomiteen med Formanden, Landstingsmand Josef Andersson, i Spidsen, Chefredaktør Peder Tabor og Forretningsfører Chr. Petersen, de socialdemokratiske Provinsblades Redaktører, Repræsentanter for den socialdemokratiske Presses tekniske Afdelinger m. fl.

De samvirkende Fagforbund repræsenteredes af Forretningsudvalget, Formanden, Laur. Hansen, Næstformanden Eiler Jensen, Hovedkasserer Aksel Olsen, Forretningsfører Peder Andersen, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, Th. Clausen, Sadelmager- og Tæpserforbundet, Ingv. Dahl, Tømrerforbundet, Sigm. Hellberg, Typograf-forbundet, Ejner-Jensen, Keramisk Forbund, Fru Fanny Jensen, Kvindeligt Arbejderforbund, Axel Olsen, Dansk Arbejdsmandsforbund, Robert Nielsen, Arbejdernes Fællesorganisation, og Vald. Jensen, Elektrikerforbundet.

Endvidere saas fra De samvirkende Fagforbund Sekretærene Einar Niel-

sen, Ernst Berg, Julius Nielsen og Kai Lindberg.

Samtlige Fagforbund var repræsenteret ved de respektive Formænd og Hovedbestyrelser. Vi nævner i Flæng: Ths. Petersen, Dansk Jernbanearbejderforbund, J. Herup, Kedel- og Maskinpasserforbundet, Herman Hansen, Formandforbundet, C. P. Einshøj, Lokomotivmandsforbundet, Fr. Jensen, Malerforbundet, Marius Madsen, Murerforbundet, Peter Jensen, Postforbundet, Herlak, Privatbanefunktionærerne, P. Knudsen, Skotøjarbejderne, V. Christensen, Tjenerforbundet, Axel Gjedsted-Jensen, Dansk Tekstilarbejderforbund, K. A. Jørgensen, Typograf-forbundet, J. Thomsen, Søfrybødernes Forbund og Th. Laursen, Sømandenes Forbund, Fr. Andersen, Specialarbejderne, Fr. Berthelsen, Slakteriarbejdernes Forbund, Dirk Nak, Tobaksarbejderforbundet og Th. Nielsen, Skraatobaksarbejdernes Forbund, Rs. Olsen, Dansk Kommunalarbejderforb., Sverre Schmidt fra Køkkenpersonalet, Marius Sørensen, Litografisk Forbund, Magnus P. Elling, Papirindustriarbejderne, H. M. Christensen, Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarbejderforbundet, J. Jensen, Træindustriarbejderforbundet o. m. fl. Alle de fagorganiserede danske Arbejdere var repræsenteret.

Danmarks socialdemokratiske Ungdom repræsenteredes af Formanden, Poul Hansen, og Sekretær Victor Gram, Faglig Ungdom af Formanden Johan Juhl, Arbejdernes Oplysningsforbund af Formanden, Nationalbankdirektør Bramsen, Folketingsmand Chr. Christiansen og Sekretær Oluf Bertolt, D.U.I. af Forstander H. J. Gammelgaard.

Det kooperative Fællesforbund repræsenteredes af Formanden, Direktør V. Johansen, Skive, og Forretningsfører, Folketingsmand Fr. Dalggaard, Kooperativ Assurance af Formanden, Borgmester Peder Christensen, Helsingør, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad af Formanden, fhv. Minister Folketingsmand Ludvig Christensen og Kontorchef Lindberg.

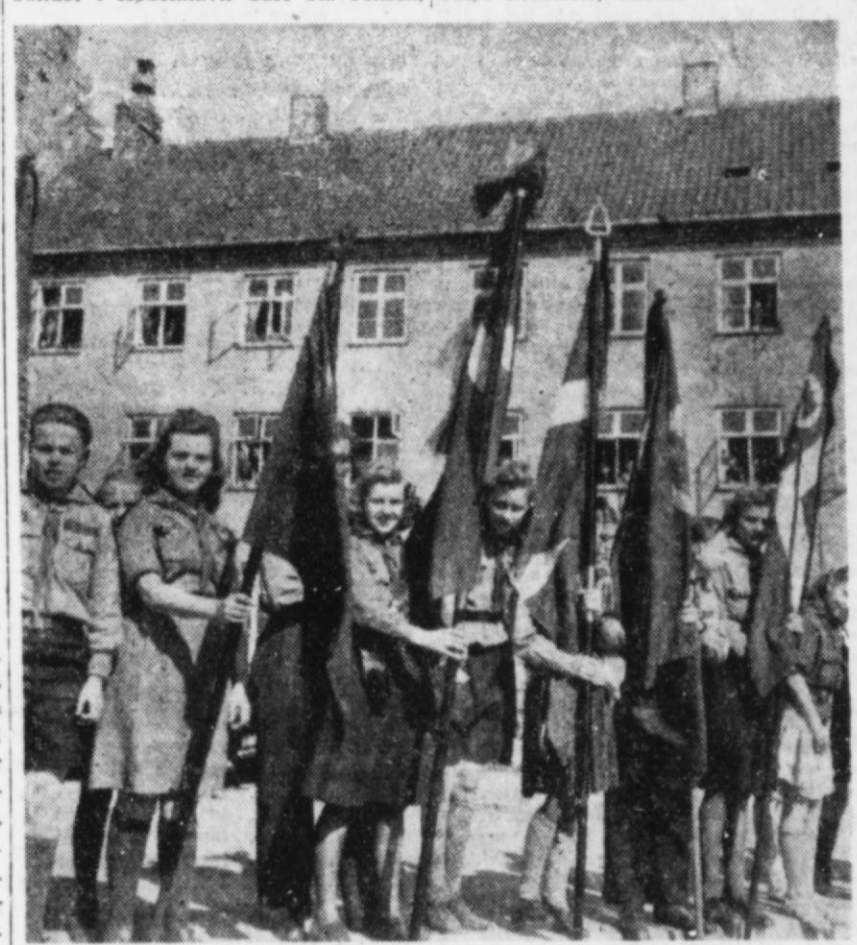
De enkelte kooperative Virksomheder var ligeledes repræsenteret ved Formændene og Forretningsførerne. Saaledes Bryggeriet »Stjernen« ved Formanden, Forretningsfører Hørdum, Direktør Em. Svendsen, Direktør Peder Nørgaard og Hedtoft-Hansen, Arbejdernes Fællesbageri ved Direktør Holm.

I Deltagerne saas ogsaa Præsidenten for Landbrugsraadets Formidium, Landstingsmand Hauch, Husmændenes Formand, Folketingsmand N. P. Andreassen, Industriraadets Forretningsudvalg: Formanden, Direktør H. P. Christensen, Helsingør, Direktør Wald. Jacobsen, Civilingeniør R. G. Andersen, Direktør Wonsild, Fabrikant Hans Holten, Direktør H. Lading og Direktør Hartz; endvidere: Næstmd. for Grosserer-Societetets Komité, Grosserer Paul Lassen ledsaget af Børsesekretær Jens Vestberg, Formanden for Landsforeningen »Dansk Arbejde«, Direktør Chr. H. Olesen, Direktørerne Sander, Herbert Jerichow og Einar Dessau fra Bryggeriforeningen, Formanden for Dansk Arbejdsfællesforbund, Ingeniør T. K. Thomsen, Direktør Knud Oldendow, Grønlands Styrelse, Grønlandsfæreren, Kaptajn Einar Mikkelsen, Scenestruktør Johs. Fjns, Filmcensor Olaf Frns, Radioraadets Formand, Folketingsmand Jul. Bomholt, Radiochefen, Direktør F. E. Jensen, Radioraadets Næstformand, Telegrafingeniør Wamberg, Staudings Læger, Professorerne Jens Foged og Bing, Medicinaldirektør, Dr. med. Johs. Frandsen, de fhv. Borgmestre P. J. Pedersen og Peder Hedebo, Hypotekbankdirektør Axel Sørensen, Sygekassedirektør Borberg, Direktør Johs. Sperling, »Folke-Ferie«, General Gørtz, Viceadmiral Vedel, General Erik With, Kunstmaler Erick Struckmann, kgl. Skuespillerinde Fru Bodil Ipsen, Fru Hertha Skaarup, fhv. Folketingsmand Christen Møller, Politimester Seidenfaden, Fru Olga Wiinblad, Forfatteren Peter Freuchen, Universitetets Rektor, Professor Dr. med. C. E. Bloch, Rektor for Danmarks tekniske Højskole, Professor Engelund, Landbohøjskolens Direktør, Professor N. J. Bjerrum, Professorerne Hartvig Frisch, Erik Arup, Niels Bohr og Johs. Brønsted, Teaterchefen C. D. Hegermann-Lindencrone, Spor-

vejsdirektør Juel Hansen, Kommunaldirektør Bjerregaard, Hospitalsdirektør K. M. Nielsen, Inspektør H. Chr. Ridter, Øresundshospitalet, Skattedirektør Christophersen, fhv. Borgmester Bresemann o. m. a.

Af Presseorganisationernes Repræsentanter saas Chefredaktør Niels Hasager fra Danske Dagblades Fællesrepræsentation, Formanden for Journalistforbundet i København Carl Th. Jensen,

og Redaktionssekretær Paul Berg fra Journalistforeningen, Redaktør Ange Hjuler fra Socialdemokratisk Presseforening, Redaktør Sven Sabroe fra Social-Demokraternes Medarbejderforening, Redaktør Ernst Eysner, Rigsdagens Pressefoged, Redaktør Ernst Christensen fra Borgerrepræsentationens Pressefoged, Formanden for Organisationen af Bladudgivere i Provinsen, Redaktør Brixtofte, Odense.

D. U. I. Piger og Dreng med Faner paa Bispebjerg.

Nyt Bind Grundtvig.

Digte 1824—1872 i den nye store Udgave.

I den store nye Udgave af Grundtvigs Værker i Udvalg, som besjerges af Seminarieforsøger Georg Christensen og Professor Hal Koch, er kommet et nyt Bind, det ottende i Rækkefølgen, der indeholder Grundtvigs Digte efter Ungdommens Krise fra 1824 til hans Død. De er samlet sammen mange Steder fra, nogle enkelte hører endda til, som kun eksisterer i Manuskript paa Det kgl. Bibliotek, og som Sønnen Svend Grundtvig havde skrevet »Henlægges« paa. Det er et Spørgsmaal, om ikke Sønnen havde Ret, der er blandt Grundtvigs Tusinder af Digte adskillige, som ikke burde være kommet frem, men de Pietetshensyn, som gjorde sig gældende, da Svend Grundtvig gennemgik Manuskripterne, kan ikke paa samme Maade siges at være til Stede nu, og enkelte af dem, bl. a. Digte til Fru Marie, for hun blev hans Hustru, er af betydelig Værdi. Men denne umaadelige Samling Digte, hvoraf mange er rene Ljældighedsdigte, der kunstnerisk pletter hans Produktion, er en Samling paa godt og ondt og giver i Tværnit et levende og helt udfyldt Billede af Grundtvig som Lyriker. Her findes mange af de mest elskede Digte indenfor hans hele Produktion, og ogsaa adskillige, som i deres Helhed nærmest er uudholdelige, men hvori man pludselig finder visionære Billeder af stor Klarhed, kraftige og malende Fyndord og poetiske Funcker. Maaske skal man igennem et mange Sider langt Digt for at finde et Par Linjer, som saa til Gengæld staar monumentalt for Tanken.

Seminarieforsøger Georg Christensen har forsynet Samlingen med en klog vurderende Indledning, der giver Grundtvig, hvad Grundtvigs er — og Digtekunsten, hvad dens er. Han fremhæver mange af Sanges Jævnhed og fastslår, at man ikke kan forestille sig dansk Skoleliv eller folkelige Sammenkomster uden disse Sange. Naar vi samles om det fælles i Glæde eller Nød er det Grundtvig, vi synger. Det er ikke dybsindige, knap nok originale Tanker, der udmærker Grundtvigs di-

aktiske Digtning. Men af hans Tænkning er præget af en dyb Oprindelig-hed. Udgiveren har sikkert Ret i, at de mange Ljældighedsdigte fra Trearskrigen ikke alle er lige inspirerede, ofte groft folkelige indtil det plumpe i deres Angreb paa Fjenden. Men hvorfor saa tage dem med, naar det er Værker i Udvalg, der udgives? Naar, for Helhedsbilledets Skyld maaske. Georg Christensen indrømmer selv, at der ikke er saa forfærdelig mange Digte, man læser med udeladt Behag, der er tvivlsomme og letkøbte eller ogsaa fjernthentede Rim, der er mange tomme Clicheer, Platheder og Ordspil. Men, hævder Udgiveren, det betyder dog altsammen saa uendeligt lidt overfor den Rigdom paa digterisk Dejlig-hed, der findes. Man føler sig som Peda-nt, naar man gør Stillemærkninger overfor en Sprogkraft og en Tone-mængdefuldighed som Grundtvigs med den runde Fylde og den tætte Styrke, der mætter Strofen med Indhold. Og naar man tænker paa »Udrunderne« de gamle Dage, »Et jævnt og mun-tet virksomt Liv paa Jord«, »Hvad Solskin er for sorten Muld«, og ikke

Blomster og Kranse.

(Fortsat fra Side 6.)

tionen, Thule. Dagmar Knud-Rasmus-sen, Rudolf Sand. Vagtfunctionærernes Fagforening, København. Dansk Afholdsselskabs Landsforening. Danske Alderdomsby, Hamborg. Aarhus Uni-versitet. Kgl. Akademi for de skønne Kunster. Klampenborg Væddelsbane. C. F. Rich's Søner. D. s. U. Gentofte Afdeling. Landsjagtforeningen 1923. Handskemagerforbundet i Danmark. Søster og Oswald Helmuth. De forenede Kulimportører Akts. Københavns Grundejerforenings Bestyrelse. Retsfor-bundets Ungdoms Landsforbund. Dansk Mølleriarbejderforbund. Jyllandshuse-nes Lejerforening, Vanløse. Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Brdr. Schumann. Blikkenslagerforbundet i Danmark. Borup Højskole. Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund. Bogbinde-re hos I. St. Schultz. Ensomme Gamles Værn. Sørensen Mor.

Transmissionen fra Forum.

En Udsendelse, der er blevet aflyttet overalt i danske Hjem.

Statsradiofonen afbrød i Gaar den ordinære Søndagskoncert Kl. 13.39. Mo-gens Hansens Ensemble havde spillet dansk Musik, og Kl. 13.35 kom Radiovi-sen med en kort indledende Reportage fra Sørge-Højtideligheden i Forum. Ud-sendelsen blev aflyttet i Titusinder af Hjem. Man mærkede det ikke mindst paa Gaderne, der stilledes næsten helt under Udsendelsens første Del. De 8000 Mennesker, som Forum kunde rum-me, var kun en lille Del af de vældige Folkemasser, som vilde mindes Th. Staudings Gerning. I andagtsfuld Stil-hed lyttede man i de mange Hjem over hele Landet til Højtideligheden, hvor der i Ord og Toner blev sagt Farvel til den store Folkefører.

Radioavisens Speaker fik nogle Mi-nutter til at skildre Rammen om Høj-tideligheden, og umiddelbart efter at Kongen, Kronprinsen og Prins Knud var ankommet, begyndte selve Høj-tideligheden.

Kæmpehallen er ikke noget ideelt Lokale for en Radiotransmission, men Teknikerne havde løst de akustiske Vanskeligheder paa bedst mulig Maade, og Transmissionen gik udmærket igen-nem. Henimod Transmissionens Slut-ning forlod mange Lyttere deres Hjem for at begive sig til et af Stederne langs Søgtogets Rute, og Sporvognene ople-vede i disse Minutter en voldsom Til-strømning.

mindst Modersmaalet (hvis det blot var standst efter 7. Vers), forstaar man, at Indlederen har Ret, og man læser dette Bind paa godt og ondt med stor Glæde, selv om man ikke hører til den ukritiske Menighed af Grundtvigs-Fanatikere, der saa ofte gør ham Bjørnetjenester.

Vi viser

„VITANA“

Det ideelle Rugbrød som kun fremstilles af Fællesbageriet tilberedt med Gær og Maltkestrakt indeholdende B₁ og B₂ Vitaminer. Skæres uden at smuldre.

Taga 45 FÆLLESBAGERIET Taga 5745

Blumensåadts Sæber

Spis Høng Camembert — det fineste af alt!

Kisten bæres ud fra Staudings Hus paa Valeursvej Søndag Formiddag.

Social-Demokraten

REDAKTION OG EKSPEDITION
NR. FARIMAGSGADE 49 — KØBENHAVN K.
REDAKTIONEN AABEN FRA KL. 12
EKSPEDITIONEN ... KL. 9-17
TELEF. 1395 (SOCIAL-DEMOKRATEN)
Omstilling til samtlige Afdelinger
EFTER KL. 2 NAT.
REDAKTIONEN TELEF. 53 366 & 53 367
SÆTTERIET TELEF. 53 346
DISTRIBUTIONEN TELEF. 53 326

SOCIAL-DEMOKRATENS CENTRAL
FANOPIKONBYGNINGEN — VESTERBROG.
AABEN KL. 8-18, LØRDAG KL. 19 — C. 12 395

En Høvdings Baalfærd.

ET FOLKS Sorg ved Statsminister Staunings Død fandt stærke Udtryk i Gaar ved hans Baalfærd.

Den Ære, der vistes Staunings Minde fra alle Sider i vort Samfund, den Fremhævelse, som Sveriges Statsminister og Finlands Socialminister som Ordførere for deres Folk foretog af Danmarks afdøde Statsminister som Foregangsmand i de nordiske Nationers Samarbejde, de Følelser, der kom til Orde fra den jævne Befolkning i Hovedstad og Land, alt dette gjorde Staunings Baalfærd til en Sørgfest, der var en Høvdning værdig, en Begivenhed, der vil huskes i vor Historie.

STAUNING vilde et jævner, Sfriere og lysere Danmark. Saaledes udtrykte Efterfølgeren, Statsminister Buhl, i sin Tale Maalet for Staunings politiske og folkelige Arbejde gennem et langt Liv. Ordene vil give Genklang i alle danske Hjerter, og den efterlevende Slægt vil ære Staunings Minde ved uden Vaklen at bygge videre paa det stolte Værk, han formaaede at føre et saa stort Stykke frem som Socialdemokratiets Leder.

Hovedstadens Tak til Stauning for hans Arbejde og Trofasthed blev varmt tolket af Ungdomsvennen, Overborgmester Viggo Christensen. Den store Gerning, han øvede i sit Folk som Samarbejdets ledende Personlighed, fremhævedes paa de samarbejdende politiske Partiers Vegne af Folketingsmand A. M. Hansen. De samvirkende Fagforbunds Formand, Laurits Hansen, fandt gribende personlige Udtryk for Arbejdernes Kærlighed til Stauning, Arbejderklassens og hele Folkets Tillidsmand, der aldrig svigtede, og Socialdemokratiets Formand, Folketingsmand Alsing Andersen tegnede Billedet af en Fører, der var saaledes gennemtrængt af sin Sag, at hans Tanker var hos Arbejderklassen og Arbejdets Ungdom til det sidste, en Trofasthedens, Pligtfuldheds og Opoffelsens Kæmpe.

Staunings Minde vil leve æret i Norden, sagde det svenske Folks Førstemand, Statsminister Per Albin Hansson, og den finske Socialminister Fagerholm udtrykte de finske Arbejderes Syn paa Stauning: Han tilhørte hele Nordens Arbejderbevægelse.

Dette er Ord, der ikke vil blive glemt.

DEN Kamp, Stauning kæmpede, ders han levede, skal fuldføres af en ny Slægt. Han hævnede aldrig Ret uden i Forbindelse med Pligt Han kæmpede for at gøre Arbejderne til fuldt anerkendte, ligeberettigede og ansvarsbevidste Borgere i vort Samfund.

Et betydningsfuldt Stykke naaede vi under Staunings Ledelse. De Følelser, der fandt Udtryk fra Befolkningens Side ved hans Baalfærd, vil gøre Resten af Vejen lettere.

Noter.

Statsminister Per Albin Hansson, der ankom i Gaar Formiddags, var i Aftes Gæst hos Statsminister Buhl. I Aften afrejser Statsminister Per Albin Hansson med Malmøfærgen tilbage til Sverige.

En meget stor Del af Forsamlingen i Forum var Provinsfolk. En Mængde kendte Personer fra Provinsens Byraad og Organisationer saas i Forsamlingen var ogsaa fem gamle Partifæller, der var Stillere for Stauning, da han første Gang blev opstillet i den gamle Faksekreds.

Da 1300 Faner fra By og Land sænkedes for Staunings Baare.

Gribende Minutter paa Tagensvej, da Staunings Kiste kørte gennem den længste Flag-Allé, Danmark har set.

PAA Tagensvej tog Fanerne Opstilling for at hilse Staunings Baare. Her skulde de danne den Flag-Allé, der førte op til Krematoriet. Sørg-Togets sidste Vej.

Allerede ved 14-Tiden begyndte de første Fanebærere at komme og folde fanerne ud — og Folk begyndte at tage Opstilling langs Ruten. Lidt efter lidt voksede Fane-Alléen og Folkemassen bag den. Fane efter Fane blev foldet ud. De Hundreder af brogede Fagforeringsfaner fra Storby og Købstad og Landsogn. En for en kom de. Stillede sig og ventede. D. s. Uerne kom med et Væld af de røde Stormfaner paa Bambusstænger. D. U. Uerne kom med deres Faner i Flok og tog Plads ved Rundingen ved Krematoriet. Der var over Tusinde Børn, og i de blaa Bluser med Foraarsolen ind over sig saa de smukt ud udenfor Krematoriet.

Der kom langt flere Faner, end man havde ventet. De københavnske Fagfor-

eningsfaner havde man Tal paa. De stod nærmest op mod Krematoriet. Der var ca. 250 af dem. Men Fanerne fra Provinsen mødte frem i større Tal, end man havde ventet. Der var Faner fra hele Danmark, fra Skagen ned til de sønderjyske Sogne langs Grænsen, og Faner allevegne andre Steder fra.

Man havde regnet med, at Fane-Alléen vilde slutte lidt forbi Hovmestervej. Men det slog ikke til. Stadig kom nye Faner til. Ruten blev længere. Fane-Alléen foldede sig ud. Til sidst naaede den ned til Lygten og endda lidt længere ned mod Slangerupbanen.

Saa mange Faner. Et Mylder. Men ingen Uorden og ingen Følgen. Fællesorganisationens Forretningsudvalg med Robert Nielsen i Spidsen og et Ordenskorps paa 200 Mand fra de københavnske Fagforeninger sørgede for, at alt gik roligt og stabilt. Hver Fane ind i Rækken — i den vældige Række, der voksede og voksede.

Da Tiden nærmer sig, hvor man kan vente Staunings Kiste, er Fane-Alléen næsten 1½ km lang. Kigger man ned ad Tagensvej danner Fanerne som et langt Rækværk.

Til sidst er her 1300 Faner stillet op. Den største Fane-Allé, Danmark har set.

Og saa er her jo alligevel mere end disse 1300 Faner, mere end disse Titusinder af Mennesker langs Fortovene og de Tusinder og atter Tusinder i Vinduerne og paa de mange Altaner. Hvert Vindue er fuldt besat. Der er Altaner, hvor der staar over en Snes Mennesker. Men det er alligevel mere end alt dette. Her er 1300 Faner, og bag hver Fane i denne vældige Allé staar en Organisation. Der er Faner fra smaa Organisationer med et Par Hundrede Medlemmer. Der er Faner repræsenterende Organisationer med mange Tusinder Medlemmer. Og disse Folk, hvoraf de fleste selvagt ikke kan være her, sidder derhjemme i Købstaden, i Byen eller i Landsognet og følger i deres Tanker Stauning paa hans sidste Rejse.

Ikke bare 1300 Faner og Titusinder af Mennesker langs Fortove og i Vinduer og paa Altaner — men det meste af dansk Arbejderbevægelse er repræsenteret her paa Tagensvej.

Det gribende Syn, da de mange Faner sænkedes.

Og Folkene, der staar her paa Tagensvej, er næsten ogsaa med i Sørgøjdeligheden i Forum. Mange Steder har man i Husene aabnet Vinduerne, saa Radio-Transmissionen fra Forum gaar ud over Gaden. Vi hører Taler, Musik og Sange — og da det stiler af, ved vi, at nu nærmer Tiden sig, hvor man kan begynde at vente Sørgetoget.

Saa kommer det. Præcis Kl. 15½ kører Sørgetoget ind i Fane-Alléen. Alle de Titusinder langs Fortovene blotter Hovedet. Alle Fanerne sænkes. Et gribende Øjeblik, da de

Sørgetoget kører gennem den imponerende og smukke Flagallé paa det yderste Tagensvej, og Fanerne sænkes, efterhaanden som Toget passerer.

Social-Demokraten, 11. Maj 1942.

Ejendomspriser — Landbrugsgæld

Af J. C. Pedersen

PRISERNE paa Landejendomme er forlængst siden Krigens Udbrud gaaet op i det samme høje Niv. au, hvor de kulminerede under den forrige Verdenskrig og i Inflationsaarene derefter. Og naar det erindres, hvilke Vanskeligheder de meget høje Landejendomspriser med deraf følgende Gældsstilfælde under og efter den forrige Krig beredte ikke blot en Mængde Landmænd, men ogsaa Samfundet som Helhed saa er det let forstaaeligt, at der i store Befolkningsskredse naeres Frygt for, at en lignende uheldig Udvikling kan blive Resultatet af den stærke Prisstigning paa Landejendomme, vi nu atter er ude for.

Der er i den senere Tid om denne Sag fremkommet 3 offentlige Indlæg, der fortjener Opmærksomhed. Og det er kun godt, at den offentlige Interesse holdes levende om Problemet.

Formanden for Statens Jordlovsudvalg, Niels Frederiksen, skrev i Landet, for 12. Marts en Artikel om „Ejendomspriserne Betydning for Landbrugdommen“. Det kongelige danske Landhusholdningsselskab lod omtrent ved samme Tid afholde et Møde, hvor Kreditkassedirektør Aksel Jensen ind-

Redaktør J. C. Pedersen polemiserer i denne Kronik mod nogle Udtalelser, der er fremsat af Kreditkassedirektør Aksel Jensen, og som gaar ud paa, at hele Landbrugsgælden er Udtryk for Anvendelse af Realkredit i Landbruget.

ledede Forhandling om „Konvertering og Landbrugs Gældsforhold“, der delvis findes gengivet i „Landet“, for 9. April. Og foranlediget af disse to Indlæg offentliggjorde Kreditforeningsdirektør Orla Buhl en Artikel i „Landet“, 16. April: „Den stigende Gæld for den kommende Slægt af Landbrugere“, der — hvad ikke kan siges — de to foregående Artikler — antyder Linjerne for en Løsning af Problemet om Ejendomspriserne og Landbrugsgælden. Men skal der være Haab om, at Orla Buhls Planer kan blive gennemført i Praksis, maa der utvivlsomt gaa et indgående Oplysningsarbejde forud, der tilsigter at bortrydde de Misforstaaelser, der hersker om disse Problemer, og som navnlig Aksel Jensens Artikel er et karakteristisk Vidnesbyrd byrd om.

Aksel Jensen gør Forsøg paa at bortforklare de sande Aarsager saavel til de høje Ejendomspriser som til Gælden ved samme Tid afholde et Møde, hvor Kreditkassedirektør Aksel Jensen ind-

naas der jo ingen Klarhed. Der bør naturligvis bygges paa de foreliggende Kendsgerninger for paa Basis deraf at finde Vej fremad. Efter Aksel Jensens Formening har de høje Ejendomspriser — ogsaa nu — deres naturlige Forklaring i de høje Startomkostninger, der er forbundet med Oprettelse af nye Landbrug. For Gælden finder han en ligesaa naturlig Forklaring i den stigende Landbrugsproduktion og Eksport, som han mener ikke kunde være skabt uden den skete Gældsstilfælde. Han mener med andre Ord, at hele Landbrugsgælden er Udtryk for Anvendelse af Realkredit i Landbruget.

Niels Frederiksen er klar over, at det er de høje Priser paa Landbrugsprodukter, der er Aarsagen til de høje Ejendomspriser baade nu og under den forrige Krig; og naturligvis maa man her give Niels Frederiksen afgjort Ret. Aksel Jensen forsvarer de høje Produktpriser med, at Landmændene skal have Lejlighed til at samle Reserver til Impdegaaelse af Nedgangstider og hen-

viser til Landbrugskrisen i Trediveerne, da Landmændene intet tjente, men satte en Formue til, fordi Forrentningen i disse Aar laa meget lavt. Men der var jo da ogsaa da gaaet en lang Periode med Højkonjunktur for Landbruget forud. Og hvorledes var det saa under denne lange Højkonjunktur gaaet med at samle Reserver til Impdegaaelse af den Konjunkturedgang, der kunde ventes, og som jo ogsaa kom? Reserven var opsamlet i Form af Gæld! Det er jo desværre Sandheden. Men hvorledes dette gik til, kræver en nærmere Forklaring, hvis man ikke skal komme til at gøre de mange — ikke mindst unge — Landmænd Uret, som fik den store Gæld fra Højkonjunkturen at slaas med. Det forunderlige er imidlertid, at der gives ellers indsigtsfulde Folk, der synes villige til at forsvare en Gentagelse af de samme beklagelige Forhold nu, hvor de høje Ejendomspriser dog atter maa betragtes som en virkelig Fare. Men lad os kaste et Blik paa den historiske Udvikling.

Det statistiske Departement har udsendt en Statistik over „Salg af Landejendomme i 4 Kvartal 1941“, der giver Oplysning om saavel det Antal Salg, der har fundet Sted, som Ejendomspriserne.

Som allerede navnt er Priserne oppe paa det samme Niveau som under den forrige Verdenskrig, og i Inflationsaarene derefter. Og naturligvis er Aarsagen den samme nu som dengang: de høje Priser paa Landbrugsprodukterne.

Staunings Mindefond oprettes.

Fonden vil dels rejse Stauning et Mindesmærke, dels støtte almene Opgaver til Gavn for Ungdommen.

Den nye Statsminister hilser af Socialdemokratiets Hovedbestyrelse.

Socialdemokratiets Hovedbestyrelse holdt i Gaar Eftermiddags efter Statsminister Staunings Bisættelse ekstraordinært Hovedbestyrelsesmøde paa Christiansborg og traf her blandt andet Beslutning om Oprettelse af Staunings Mindefond.

mange Faner i den lange Allé skænker sig stille — stille, mens Kisten kører forbi.

Foran Indgangen til Krematoriet staar Arbejdersangerne. Et Kor paa ca. 600 Mand. Da Kisten føres ud, synger det vældige Kor Aakjærs „Stille, Hjerter, Sol gaar ned“.

Og Fanerne sænkes igen, og da den sidste Tone er sunget, bæres Kisten ind i Krematoriet.

Nogle Minutter efter hører man ud i Gaarden Tonerne af Staunings Yndlingsang. „Enhver, der har traadt sine Bornesko“, derefter „I Flugt gaar Tiden over Livets Bølge“, og et Par enkelte Akkorder ind imellem af „Danmark for Folket“. Det er Komponisten Oskar Gyldmark, der sidder og præludeer paa Orglet derinde.

Forretningsfører Alsing Andersen mindedes de to afdøde Hovedbestyrelsesmedlemmer, Landstingsmand Niels Nielsen, Rønne, og Redaktør Johs. Christensen, Odense.

Statsminister Per Albin Hansson, Sverige, og Socialminister Fagerholm, Finland, bragte under Forsamlingens Hyldest en kort Hilsen fra Arbejderbevægelserne i Sverige og Finland.

Statsminister Buhl holdt derefter en kort orienterende Tale om det politiske Arbejde. Saavel ved sin Tilsynkomst paa Talerstolen som ved Afslutningen af sin Tale hilstes den nye Statsminister af Forsamlingen med langvarigt og hjerteligt Bifald.

Formanden for De samvirkende Fagforbund, Laurits Hansen, gav Udtryk for Fagbevægelsens Tillid til den nye Statsminister og udtrykte Fagbevægelsens Vilje til fortsat Sammenhold og Samarbejde. Laurits Hansens Tale hilstes ligeledes med hjerteligt Bifald fra Forsamlingen.

Forretningsfører Alsing Andersen udtalte sin Tak til Laurits Hansen og til sagde Statsminister Buhl Partiets ubetingede Tillid.

Sluttelig vedtog Hovedbestyrelsen paa Forslag af Partiraadet følgende Beslutning om Oprettelse af en Staunings Mindefond:

Socialdemokratiets Hovedbestyrelse tilslutter sig den Tanke, som paa Staunings Dødsdag fremsattes indenfor Partiets Ledelse, som gaar ud paa Oprettelsen af en Staunings Mindefond.

Hovedbestyrelsen er af den Opfattelse, at Fondens Formaal bør være, dels at rejse Stauning et Mindesmærke, dels at yde Støtte til almene Opgaver til Gavn for den opvoksende Ungdom.

Til Sagens Gennemførelse tænker Hovedbestyrelsen sig dannet en Komité paa bredt Grundlag, saaledes at interesserede Medborgere fra alle Kredse af Befolkningen kan faa Lejlighed til at deltage i Opgavens Løsning, og Hovedbestyrelsen bemyndiger Partiraadet til snarest at paabegynde de nødvendige Forhandlinger til Oprettelse af en Komité for Staunings Mindefond.

Tak.

Vi takker de mange Organisationer, Fanebærere og Ordenskorps for deres Assistance ved den sidste Hilsen til Stauning.

De samvirkende Fagforbund i Danmark. Arbejdernes Fællesorganisation i København.

I Aarene fra 1910—14 kostede 1 Td. Gaardhøst med Besætning og Inventar 9700 Kr. 1918—19 var den tilsvarende Pris gaaet op til 21.600 Kr.; Forrentningsprocenten af Ejendommens Handelsværdi var samtidig 8,3 d. v. s. en lavere Forrentning end i 1940—41. Bortset fra 1921—22, da der indtræder nogen Svækkelse, holder den høje Forrentning og de høje Ejendomspriser sig indtil 1924—25, hvor Prisen pr. Td. Gaardhøst med Besætning og Inventar endnu er over 21.000 Kr. og den økonomiske Afkortning i Landbruget betydelig. Navnlig den senere Landbrugskrise bringer naturligvis stærk Forstyrrelse i dette Forhold. Men i 1938 er Prisen pr. Td. Gaardhøst med Besætning og Inventar 14.800 Kr., og allerede 1939 er den tilsvarende Pris gaaet op til 15.400 Kr. Denne Prisstigning fra 1938 til 1939 er ikke uden Interesse, idet den bekræfter den Opfattelse, at Landbrugskrisen faktisk var overvundet, forinden Krigens brød ud. Ellers vilde der ikke være Grundlag for Prisstigningen.

At Krisen maaske ikke var overvundet paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade, er en Sag for sig.

Den skete Prisstigning paa Landejendomme fra 1938 til 1939 viser ogsaa et andet Forhold af stor Interesse, det Forhold nemlig, at enhver Forbedring af Landmændenes Indtjeningsmuligheder desværre straks afføder stigende Ejendomspriser! Deraf følger saa stigende Gæld i hvert Fald for dem, der køber Landejendom, hvor Købet finan-

FRA STAUNING-SØRGETOGET GENNEM BYEN

1) Udsnit af Fane-Alleen paa Tagenstvej. 2) I Rosenørnsallé udenfor den udsmykkede Partibygning. 3) Udenfor Social-Demokraternes Hus i Farimagsgade gjordes Holdt et halvt Minut. 4) Længe før Toget skulde passere, tog Folk Opstilling. Her ses Repræsentanter for de Yngste og de Ældste. Den gamle Dame har taget sin Stol med. 5) Ved Ankomsten til Krematoriet, hvor Kisten blev modtaget af Repræsentanter for Kommunen. Fra venstre: Overborgmester Viggo Christensen og Frue, Borgerrepræsentationens Formand, Karmark Rønsted, Borgmester Bindlev, Administrationschef Thorsen, Raadmand Ib Kolbjørn, Borgmester Julius Hansen med Frue og Raadmand Vald. Nielsen. 6) Der ventes paa Sørgetoget i Farimagsgade overfor Social-Demokraten. 7) Sørgetoget kommer til Rømersgade